

Het evangelie door Matteüs

¹ Overzicht van de afstamming van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham.

² Abraham was de vader van Isaak, Isaak van Jakob, en Jakob van Juda en zijn broers.

³ Juda was de vader van Peres en Zerach; hun moeder was Tamar.

Peres was de vader van Chesron, en Chesron van Aram.

⁴ Aram was de vader van Amminadab, Amminadab van Nachson, en Nachson van Salmon.

⁵ Salmon was de vader van Boaz; diens moeder was Rachab.

Boaz was de vader van Obed; diens moeder was Ruth.

Obed was de vader van Isaï.

⁶ Isaï was de vader van koning David.

David was de vader van Salomo; diens moeder was de weduwe van Uria.

⁷ Salomo was de vader van Rechabeam, Rechabeam van Abia, Abia van Asaf.

⁸ Asaf was de vader van Josafat, Josafat van Joram, Joram van Uzzia,

⁹ Uzzia van Jotam, Jotam van Achaz, Achaz van Hizkia,

¹⁰ Hizkia van Manasse, Manasse van Amos, Amos van Josia,

¹¹ en Josia was de vader van Jechonja en zijn broers, in de tijd van de ballingschap in Babylon.

¹² Na de ballingschap in Babylon werd Jechonja vader van Sealtiel, Sealtiel van Zerubbabel,

¹³ Zerubbabel van Abiud, Abiud van Eljakim, Eljakim van Azor,

¹⁴ Azor van Sadok, Sadok van Achim, Achim van Eliud,

¹⁵ Eliud van Eleazar, Eleazar van Mattan, Mattan van Jakob,

¹⁶ en Jakob was de vader van Jozef, de man van Maria. Zij was de moeder van Jezus, die ook Christus wordt genoemd.

¹⁷ Er zijn dus veertien generaties van Abraham tot David, veertien generaties van David tot de ballingschap in Babylon, en ook veertien generaties van de ballingschap in Babylon tot de Messias.

¹⁸ De geboorte van Jezus Christus verliep als volgt: Toen zijn moeder Maria verloofd was met Jozef, nog voordat ze bij elkaar woonden, bleek dat ze zwanger was door toedoen van de Heilige Geest.

¹⁹ Omdat Jozef, haar man, integer was en haar niet te schande wilde maken, wilde hij in stilte van haar scheiden.

²⁰ Terwijl hij dit overwoog, verscheen een engel van de Heer aan hem in een droom. De engel zei: "Jozef, zoon van David, wees niet bang om met Maria te trouwen, want het kind dat zij verwacht komt van de Heilige Geest.

²¹ Ze zal een zoon krijgen en je moet Hem de naam Jezus geven, want Hij zal zijn volk redden van hun zonden."

²² Dit hele gebeuren vormde de vervulling van de belofte die de Heer bij monde van de profeet had gegeven:

²³ “De maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en men zal hem de naam Immanuël geven.” Die naam betekent “God is bij ons”.

²⁴ Toen Jozef wakker werd, deed hij wat de engel van de Heer hem had opgedragen: hij trouwde met Maria,

²⁵ maar hij sliep niet met haar totdat ze haar zoon had gebaard, en hij gaf Hem de naam Jezus.

2

¹ Nadat Jezus in Betlehem in Judea was geboren, in de tijd van koning Herodes, kwamen er sterrenkundigen uit het oosten naar Jeruzalem.

² Ze vroegen: “Waar is de koning van de Joden die onlangs is geboren? Wij hebben zijn ster zien opkomen en zijn gekomen om Hem te vereren.”

³ Toen koning Herodes dat hoorde, schrok hij hevig, en heel Jeruzalem met hem.

⁴ Herodes riep alle hoofdpriesters en Schriftgeleerden van het Joodse volk bijeen en vroeg hun waar de Messias zou worden geboren.

⁵ Zij zeiden tegen hem: “In Betlehem in Judea, want in de profetische geschriften staat:

⁶ ‘En jij, Betlehem in het land van Juda, jij bent zeker niet de geringste van de heersers van Juda,

want uit jou zal een heerser voortkomen die mijn volk, Israël, zal leiden.’ ”

⁷ Toen ontbood Herodes de sterrenkundigen in het geheim en hij kwam van hen te weten op welk tijdstip de ster was verschenen.

⁸ Hij stuurde hen naar Betlehem en zei: “Ga nauwkeurig navraag doen naar het Kind en

kom mij verslag uitbrengen wanneer jullie Hem hebben gevonden, opdat ook ik Hem kan gaan vereren.”

⁹ Nadat ze de koning hadden aangehoord, vertrokken de sterrenkundigen. Opeens ging de ster die ze eerder hadden zien opkomen voor hen uit, totdat ze boven de plaats was gekomen waar het Kind was; daar hield ze stil.

¹⁰ Ze waren onbeschrijflijk blij om de ster te zien.

¹¹ Toen ze het huis binnengingen en het Kind met zijn moeder Maria zagen, vielen ze op hun knieën om Hem te vereren. Ze openden hun schatkisten en gaven Hem hun geschenken: goud, wierook en mirre.

¹² En nadat ze in een droom waren gewaarschuwd om niet opnieuw naar Herodes te gaan, keerden ze naar hun land terug via een andere route.

¹³ Na hun vertrek verscheen een engel van de Heer in een droom aan Jozef. Hij zei: “Sta op en vlucht met het Kind en zijn moeder naar Egypte. Blijf daar totdat ik zeg dat je mag terugkomen, want Herodes zal binnenkort naar het Kind zoeken met de bedoeling het Kind om te brengen.”

¹⁴ Jozef stond op en week diezelfde nacht met het Kind en zijn moeder uit naar Egypte.

¹⁵ Daar bleven ze totdat Herodes stierf en zo ging de volgende profetie van de Heer in vervulling: “Uit Egypte heb Ik mijn Zoon geroepen.”

¹⁶ Toen Herodes merkte dat hij door de sterrenkundigen was misleid, werd hij ziedend van

woede. Op basis van het tijdstip dat hij van de sterrenkundigen te weten was gekomen, liet hij alle kinderen van twee jaar en jonger in Betlehem en in de hele omgeving ervan ombrengen.

¹⁷ En zo ging de volgende profetie van Jeremia in vervulling:

¹⁸ “In Rama wordt een stem gehoord: geweent en luid gekerm.

Rachel weent om haar kinderen;
ze wil niet worden getroost,
want zij zijn er niet meer.”

¹⁹ Nadat Herodes was gestorven, verscheen in Egypte een engel van de Heer in een droom aan Jozef.

²⁰ Hij zei: “Sta op en neem het Kind en zijn moeder mee terug naar het land Israël, want zij die het Kind wilden ombrengen zijn gestorven.”

²¹ Dus stond Jozef op en hij nam het Kind en zijn moeder mee terug naar het land Israël.

²² Maar toen hij hoorde dat Archelaüs als opvolger van zijn vader Herodes over Judea regeerde, was Jozef bang om daarheen te gaan. Hij werd in een droom gewaarschuwd en week uit naar het gebied Galilea.

²³ Daar aangekomen ging hij in een stad wonen die Nazaret heet. En zo gingen de volgende woorden van de profeten in vervulling: “Hij zal een Man van Nazaret worden genoemd.”

3

¹ In die periode verscheen Johannes de Doper in de wildernis van Judea. Hij verkondigde:

² “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in aantocht.”

³ Johannes was degene over wie de profeet Jesaja had voorspeld: "Er roept een stem in de wildernis: Maak de weg van de Heer gereed, maak paden voor Hem vrij!"

⁴ Johannes droeg kledij van kameelhaar en hij had een leren riem om zijn middel. Zijn eten bestond uit sprinkhanen en wilde honing.

⁵ De mensen kwamen uit Jeruzalem en heel Judea en het hele gebied rond de Jordaan naar hem toe

⁶ en werden door hem in de rivier de Jordaan gedoopt, waarbij ze hun zonden bekenden.

⁷ Toen hij zag dat veel van de farizeeën en de sadduceeën naar hem toe kwamen om zich te laten dopen, zei hij tegen hen: "Addergebroed, wie heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor de naderende straf?

⁸ Zorg dat de gevolgen van jullie inkeer zichtbaar zijn

⁹ en denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: wij hebben Abraham als voorvader. Want ik zeg jullie: God is in staat om uit deze stenen nakomelingen voor Abraham voort te brengen.

¹⁰ De bijl ligt reeds klaar onderaan de bomen en elke boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur gegoooid.

¹¹ Want ik doop jullie met water als teken van inkeer, maar na mij komt Iemand die machtiger is dan ik, en ik ben het niet waard om Hem zijn schoenen uit te trekken. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en vuur.

¹² Hij heeft de vork om het kaf van het koren te scheiden al in zijn hand. Daarmee zal Hij zijn dorsvloer leegmaken; zijn graan zal Hij in de schuur onderbrengen en het kaf zal Hij verbranden in onblusbaar vuur.”

¹³ Toen kwam Jezus vanuit Galilea naar de Jordaan om door Johannes te worden gedoopt.

¹⁴ Johannes probeerde Hem tegen te houden door te zeggen: “Ik zou door U moeten worden gedoopt en toch komt U bij mij?”

¹⁵ Maar Jezus antwoordde: “Laten we het nu maar doen, want alleen zo kunnen we alles doen wat God van ons verlangt.” Toen gaf Johannes toe.

¹⁶ Zodra Jezus was gedoopt en uit het water omhoogkwam, ging de hemel open en zag Hij Gods Geest neerdalen en op Hem plaatsnemen zoals een duif.

¹⁷ Toen klonk er een stem uit de hemel: “Dit is mijn dierbare Zoon, Ik verheug Mij over Hem.”

4

¹ Jezus werd door de Geest naar de wildernis geleid om door de duivel op de proef te worden gesteld.

² Jezus vastte veertig dagen en veertig nachten en kreeg uiteindelijk grote honger.

³ Toen kwam de duivel Hem op de proef stellen. Hij zei: “Als U de Zoon van God bent, zeg dan tegen deze stenen dat ze broden moeten worden.”

⁴ Maar Jezus antwoordde: “In de Schriften staat: ‘De mens leeft niet alleen van brood, maar van ieder woord dat uit Gods mond komt.’”

⁵ Vervolgens leidde de duivel Hem naar de heilige stad, naar de hoogste plaats op het tempel terrein.

⁶ Hij zei tegen Hem: "Als U de Zoon van God bent, spring dan naar beneden, want in de Schriften staat:

'Hij zal zijn engelen bevelen jou te beschermen; dan zullen zij je op hun handen dragen, zodat je je voet niet aan een steen stoot.' "

⁷ Jezus antwoordde: "Er staat ook: 'Stel de Heer, je God, niet op de proef.' "

⁸ Vervolgens leidde de duivel Hem naar een zeer hoge berg en toonde hij Hem alle koninkrijken van de wereld en hun pracht.

⁹ Hij zei tegen Hem: "Ik zal U dit alles geven als U voor mij neerknielt en mij aanbidt."

¹⁰ Maar Jezus zei tegen hem: "Ga weg, Satan, want in de Schriften staat: 'Aanbid de Heer, je God, en dien alleen Hem.' "

¹¹ Toen liet de duivel Hem met rust en kwamen engelen Hem dienen.

¹² Zodra Jezus hoorde dat Johannes was gevangengenomen, trok Hij zich terug naar Galilea.

¹³ Daar verhuisde Hij van Nazaret naar Kafarnaüm; dat ligt aan het meer in het gebied van Zebulon en Naftali.

¹⁴ Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:

¹⁵ "Land van Zebulon en land van Naftali, aan de weg naar zee voorbij de Jordaan, Galilea van de andere volken:

¹⁶ Het volk dat in het duister woonde, heeft een groot licht gezien,

en voor hen die woonden waar de schaduw van de dood heerste, is een licht gaan schijnen.”

¹⁷ Vanaf toen begon Jezus te verkondigen: “Kom tot inkeer, want Gods rijk is in aantocht.”

¹⁸ Toen Jezus langs het Meer van Galilea wandelde, zag Hij twee broers: Simon, die Petrus wordt genoemd, en zijn broer Andreas. Ze waren bezig een net in het meer uit te werpen, want ze waren vissers.

¹⁹ Hij zei tegen hen: “Kom, volg Mij en Ik zal mensenvissers van jullie maken.”

²⁰ Meteen lieten ze de netten achter en volgden ze Hem.

²¹ Iets verderop zag Hij nog twee broers: Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en zijn broer Johannes. Ze waren met hun vader Zebedeüs in de boot de netten aan het klaarmaken. Toen Jezus hen riep,

²² lieten ze meteen de boot en hun vader achter en volgden Hem.

²³ Jezus trok door heel Galilea, waar Hij in de synagogen onderwees, het evangelie van Gods koninkrijk verkondigde en iedere ziekte en aandoening van de mensen genas.

²⁴ Het nieuws over Hem verspreidde zich door heel Syrië en men bracht alle mensen bij Hem die aan allerlei aandoeningen, ziekten en pijnlijke kwalen leden, die bezeten waren, epilepsie hadden of verlamd waren, en Hij genas hen.

²⁵ Een grote mensenmassa volgde Hem uit Galilea, Dekapolis, Jeruzalem, Judea en het gebied aan de overkant van de Jordaan.

5

¹ Toen Jezus de mensenmassa zag, ging Hij de berg op. Hij ging zitten, zijn leerlingen kwamen bij Hem,

² en Hij begon hun te onderwijzen. Hij zei:

³ “Zij die geestelijk arm zijn, zijn gezegend, want Gods rijk behoort hen toe.

⁴ Zij die rouwen, zijn gezegend, want ze zullen worden getroost.

⁵ Zij die zachtmoedig zijn, zijn gezegend, want de aarde zal van hen zijn.

⁶ Zij die honger en dorst hebben naar gerechtigheid, zijn gezegend, want ze zullen verzadigd worden.

⁷ Zij die mededogen betonen, zijn gezegend, want ze zullen mededogen ontvangen.

⁸ Zij die een zuiver hart hebben, zijn gezegend, want ze zullen God zien.

⁹ Zij die zich voor de vrede inzetten, zijn gezegend, want ze zullen kinderen van God worden genoemd.

¹⁰ Zij die worden vervolgd omdat ze doen wat God van hen verlangt, zijn gezegend, want Gods rijk behoort hen toe.

¹¹ Je bent gezegend als de mensen je bespotten en vervolgen en valselyk van allerlei kwaad beschuldigen omwille van Mij.

¹² Wees blij en verheugd, want jullie beloning in de hemel zal groot zijn. Voorheen werden de profeten namelijk op dezelfde wijze vervolgd.

¹³ Jullie zijn het zout van de aarde, maar als het zout zijn smaak verliest, hoe kan het dan worden

gezouten? Het deugt nergens meer voor, behalve om te worden weggegooid en door de mensen te worden vertrappeld.

¹⁴ Jullie zijn het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

¹⁵ En wanneer een olielamp wordt aangestoken, wordt ze niet onder een bak gezet maar op een standaard, waar ze schijnt voor iedereen in huis.

¹⁶ Laat op dezelfde manier jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze je goede daden zien en er je hemelse Vader voor verheerlijken.

¹⁷ Denk niet dat Ik ben gekomen om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen.

¹⁸ Want Ik verzeker jullie, zolang de hemel en de aarde bestaan, zal geen letter of streepje in de Wet vervallen voordat alles wat erin staat is gebeurd.

¹⁹ Dus wie een van de geringste geboden naast zich neerlegt en anderen leert dat ook te doen, zal in Gods rijk de geringste zijn. Maar wie ze naleeft en aan anderen leert, zal in Gods rijk belangrijk zijn.

²⁰ Maar Ik zeg jullie: tenzij jullie een deugdzaamer leven leiden dan de Schriftgeleerden en farizeeën, komen jullie Gods rijk in geen geval binnen.

²¹ Jullie hebben gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: 'Pleeg geen moord', en: 'Wie moord pleegt, verdient het Oordeel'.

²² Maar Ik zeg jullie: ieder die kwaad op zijn broeder of zuster blijft, verdient het Oordeel, wie 'nietsnut' tegen zijn broeder of zuster zegt, verdient het hoogste gerechtshof, en wie 'dwaas' tegen hem of haar zegt, verdient het vuur van de hel.

²³ Dus als je je offer naar het altaar brengt en je daar herinnert dat je broeder of zuster iets tegen je heeft,

²⁴ laat je offer dan bij het altaar liggen, ga je eerst met je broeder of zuster verzoenen, en kom dan terug om je offer te brengen.

²⁵ Leg het tijdig bij met je tegenstander, wanneer je nog met hem onderweg naar het gerecht bent; anders kan je tegenstander jou aan de rechter uitleveren, en de rechter kan je uitleveren aan de bewaker, zodat je in de gevangenis wordt gegooid.

²⁶ Ik verzeker je, je zal daar in geen geval uitkomen voordat je de laatste cent hebt betaald.

²⁷ Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Pleeg geen echtbreuk.'

²⁸ Maar Ik zeg jullie dat ieder die een vrouw begerig bekijkt, in zijn hart al echtbreuk met haar heeft gepleegd.

²⁹ Als je rechteroog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele lichaam in de hel wordt gegooid.

³⁰ En als je rechterhand jou tot zonde aanzet, hak haar dan maar af en gooi haar weg, want je kan beter een van je lichaamsdelen verliezen dan dat je hele lichaam naar de hel gaat.

³¹ Er is ook gezegd: 'Wie zijn vrouw wegstuurt, moet haar een echtscheidingsakte geven.'

³² Maar Ik zeg jullie dat ieder die zijn vrouw wegstuurt om een andere reden dan seksueel wangedrag, zorgt dat er echtbreuk met haar wordt gepleegd. En ieder die met een weggestuurde vrouw trouwt, pleegt echtbreuk.

³³ Verder hebben jullie gehoord dat vroeger tegen de mensen is gezegd: 'Houd je aan de geloften die je tegenover je Heer aflegt en breek ze niet.'

³⁴ Maar Ik zeg jullie: zweer helemaal niet. Niet bij de hemel, want die is Gods troon.

³⁵ Niet bij de aarde, want dat is zijn voetenbank, en niet bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning.

³⁶ Zweer ook niet bij je eigen hoofd, want je bent zelfs niet in staat om één haar wit of zwart te maken.

³⁷ Laat je 'ja' gewoon 'ja' betekenen en je 'nee' 'nee'. Alles wat verder gaat dan dat, komt van de duivel.

³⁸ Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Oog om oog, tand om tand.'

³⁹ Maar Ik zeg jullie: vecht niet terug wanneer iemand je kwaad doet. Als iemand jou een klap op je rechterwang geeft, keer dan ook je andere wang naar hem toe.

⁴⁰ Als iemand je via het gerecht je hemd wil afnemen, geef hem dan ook je mantel.

⁴¹ En als iemand je beveelt een mijl met hem mee te gaan, ga dan twee mijl mee.

⁴² Als iemand jou om iets vraagt, geef het dan en als iemand iets van je wil lenen, weiger het hem dan niet.

⁴³ Jullie hebben gehoord dat er is gezegd: 'Heb je naaste lief en haat je vijand.'

⁴⁴ Maar Ik zeg jullie: heb je vijanden lief en bid voor de mensen die jullie vervolgen,

⁴⁵ opdat jullie kinderen van jullie hemelse Vader mogen zijn, want Hij laat zijn zon schijnen op zowel de slechte als de goede mensen en geeft regen aan zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen.

⁴⁶ Want als jullie liefdevol behandelen wie jullie liefdevol behandelt, welke beloning krijg je dan? Dat doen de belastinginners toch ook?

⁴⁷ En als jullie alleen je eigen mensen begroeten, wat doen jullie dan voor speciaals? Dat doen zij die niet bij Gods volk horen toch ook?

⁴⁸ Jullie moeten dus volmaakt zijn, zoals jullie hemelse Vader volmaakt is.

6

¹ Zorg dat jullie de dingen die God van je verlangt niet doen in het bijzijn van de mensen, om door hen te worden gezien; anders krijgen jullie geen beloning van jullie Vader in de hemel.

² Dus wanneer jullie aan de armen geven, bazuin het dan niet rond zoals de hypocriete mensen doen, in de synagogen en op straat, om door de mensen geprezen te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.

³ Wanneer je aan de armen geeft, zorg dan dat je linkerhand niet weet wat je rechterhand doet,

⁴ zodat je gift in het geheim wordt gegeven. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.

⁵ Ook wanneer jullie bidden, moeten jullie dat niet doen zoals de hypocriete mensen, want zij houden ervan om in de synagogen en op straathoecken te staan bidden om door de mensen gezien te worden. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.

⁶ Maar wanneer jij bidt, ga dan naar je binnenkamer, sluit de deur en bid tot je Vader in het geheim. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.

⁷ Herhaal bij het bidden niet steeds gedachteloos dezelfde woorden zoals zij die niet bij Gods volk horen, want zij denken dat ze worden gehoord omdat ze veel woorden gebruiken.

⁸ Wees dus niet zoals zij. Jullie Vader weet immers al wat jullie nodig hebben voordat jullie Hem erom vragen.

⁹ Bid dus als volgt:

Onze Vader in de hemel,
laat de heiligheid van uw naam worden geëerd.

¹⁰ Laat uw koninkrijk komen,
laat gebeuren wat U wil,
niet alleen in de hemel maar ook op aarde.

¹¹ Geef ons voldoende eten voor vandaag

¹² en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven
wie zich tegenover ons heeft schuldig gemaakt.

¹³ En laat niet toe dat we in verzoeking komen,
maar verlos ons van de duivel.

14 Want als jullie de mensen het kwaad vergeven dat zij je aandoen, zal je hemelse Vader ook jullie vergeven.

15 Maar als je de mensen niet vergeeft, zal jullie Vader je zonden ook niet vergeven.

16 Ook wanneer jullie vasten, moeten jullie dat niet doen zoals de hypocriete mensen, die triest kijken en hun uiterlijk niet verzorgen, zodat de mensen kunnen zien dat ze aan het vasten zijn. Ik verzeker jullie: zij hebben hun beloning al.

17 Maar wanneer jij vast, doe dan olie op je hoofd en was je gezicht,

18 zodat het bij de mensen niet opvalt dat je aan het vasten bent, maar wel bij je Vader, die door niemand wordt gezien. Dan zal je Vader, die ziet wat er in het geheim gebeurt, je belonen.

19 Verzamel geen schatten voor jezelf op aarde, waar motten en roest vernieling aanrichten en waar dieven inbreken en stelen.

20 Verzamel schatten voor jezelf in de hemel, waar geen motten of roest vernieling aanrichten en waar geen dieven inbreken en stelen.

21 Want waar je schat is, daar zal ook je hart zijn.

22 Het oog is de lamp van het lichaam, dus als je ogen in goede staat zijn, is je hele lichaam verlicht.

23 Maar als je ogen in slechte staat zijn, is je hele lichaam vol duisternis. En als het licht in jou eigenlijk duisternis is, dan is het wegens die duisternis slecht met je gesteld.

24 Niemand kan twee meesters dienen, want hij zal ofwel een hekel aan de ene hebben en van de

andere houden, of toegewijd zijn aan de ene en de andere verachten. Jullie kunnen niet God én het geld dienen.

²⁵ Daarom zeg Ik jullie: wees niet ongerust over je leven, over wat je zal eten of drinken, of over je lichaam, over hoe je je zal kleden. Het leven is toch meer dan eten en het lichaam is toch meer dan kledij?

²⁶ Kijk eens naar de vogels: zij zaaien niet, oogsten niet en slaan geen eten op in schuren, en toch geeft jullie hemelse Vader hun te eten. Jullie zijn toch meer waard dan zij?

²⁷ Wie van jullie kan, door ongerust te zijn, een uur aan zijn leven toevoegen?

²⁸ En waarom zou je ongerust zijn over kledij? Kijk eens hoe de wilde bloemen groeien: ze doen geen inspanningen om kledij te maken.

²⁹ Ik zeg jullie: zelfs Salomo in al zijn pracht was niet zo mooi gekleed als zij.

³⁰ En als God het gras dat vandaag op het veld staat en morgen in de oven wordt gegooid, zo mooi kleedt, zal Hij jullie, kleingelovigen, dan niet nog beter kleden?

³¹ Maak je dus geen zorgen en zeg niet: wat zullen we eten? Of: wat zullen we drinken? Of: waarmee zullen we ons kleden?

³² Want dat zijn allemaal zaken die de ongelovigen najagen. Je hemelse Vader weet dat je dat alles nodig hebt.

³³ Jullie moeten echter prioriteit geven aan Gods koninkrijk en doen wat Hij van je vraagt; dan zullen ook al die dingen aan jullie worden gegeven.

³⁴ Maak je geen zorgen over de dag van morgen, want die heeft zijn eigen zorgen. Elke dag bevat al voldoende kwaad.

7

¹ Oordeel niet over anderen, anders zal er over jou worden geoordeeld.

² Want het oordeel dat jij velt, zal aan jou worden voltrokken en de maat die jij hanteert, zal op jou worden toegepast.

³ Hoe is het mogelijk dat je wel de splinter in het oog van je naaste ziet, maar de balk in je eigen oog niet opmerkt?

⁴ En hoe kan je tegen je naaste zeggen: 'Laat mij de splinter uit je oog verwijderen', terwijl de balk nog in jouw oog zit?

⁵ Hypocriet, verwijder eerst de balk uit je eigen oog. Dan zal je goed genoeg zien om de splinter uit het oog van je naaste te verwijderen.

⁶ Geef het heilige niet aan de honden en werp je parels niet voor de zwijnen, anders vertrappelen die zwijnen de parels en keren die honden zich tegen je om je te verscheuren.

⁷ Vraag en het zal je gegeven worden, zoek en je zal vinden, klop en er zal voor je worden opgedaan.

⁸ Want ieder die vraagt, zal ontvangen, en wie zoekt zal vinden en voor wie klopt, zal worden opgedaan.

⁹ Of is er onder jullie iemand die, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geeft?

¹⁰ En als hij om vis vraagt, geeft hij hem toch geen slang?

¹¹ Als jullie, die slecht zijn, goede geschenken weten te geven aan je kinderen, is het toch veel zekerder dat jullie Vader in de hemel goede dingen geeft aan wie erom vraagt?

¹² Doe dus alles voor de mensen wat je wil dat zij voor jou zouden doen, want dat is wat de Wet en de Profeten voorschrijven.

¹³ Ga naar binnen door de nauwe poort, wantijd is de poort – en breed de weg – die naar de ondergang leidt.

¹⁴ En nauw is de poort – en smal de weg – die naar het leven leidt; er zijn er maar weinig die hem vinden!

¹⁵ Pas op voor de valse profeten; zij doen zich aan jullie voor als schapen, maar zijn in wezen roofzuchtige wolven.

¹⁶ Je kan ze herkennen aan hun vruchten. Van een doornstruik worden toch geen druiven geoogst, of vijgen van distels?

¹⁷ Op dezelfde manier levert iedere goede boom goede vruchten op, en een slechte boom slechte vruchten.

¹⁸ Een goede boom kan toch geen slechte vruchten opleveren, of een slechte boom goede vruchten?

¹⁹ Elke boom die geen goede vruchten oplevert, wordt omgehakt en in het vuur gegooid.

²⁰ Je kan ze dus herkennen aan hun vruchten.

²¹ Niet iedereen die almaar 'Heer, Heer' tegen Mij zegt, zal Gods rijk binnengaan, maar wel wie doet wat mijn Vader in de hemel wil.

²² Op de Grote Dag zullen veel mensen Mij vragen: 'Heer, Heer, we hebben toch in uw naam

geprofeteerd, in uw naam demonen uitgedreven en in uw naam veel wonderen verricht?"

²³ En dan zal Ik ronduit tegen hen zeggen: 'Ik heb jullie nooit gekend! Ga weg, jullie zondaars!'

²⁴ Dus ieder die mijn woorden hoort en in praktijk brengt, is als een verstandig man, die zijn huis op een stevige ondergrond bouwde.

²⁵ Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte het niet in, want het stond op een stevige ondergrond.

²⁶ Maar ieder die mijn woorden hoort en ze niet in praktijk brengt, is als een dwaze man die zijn huis op los zand bouwde.

²⁷ Toen het begon te regenen, er een overstroming kwam, het ging stormen en de wind tegen dat huis beukte, stortte het in en was het volledig verwoest."

²⁸ Toen Jezus was uitgesproken, was de mensenmassa diep onder de indruk van zijn onderwijs,

²⁹ want Hij onderwees hen als een gezaghebbende en niet zoals hun Schriftgeleerden.

8

¹ Nadat Jezus van de berg was afgedaald, werd Hij gevolgd door grote groepen mensen.

² Er was iemand met een huidziekte die hem onrein maakte. Hij kwam naar Jezus toe, knielde voor Hem en zei: "Heer, als U wil, kan U mij rein maken."

³ Jezus stak zijn hand uit, raakte hem aan en zei: "Ik wil het, word rein!" De man werd meteen van zijn huidziekte genezen.

⁴ Toen zei Jezus tegen hem: “Zorg dat je dit aan niemand vertelt, maar ga jezelf aan de priester tonen en breng het offer dat Mozes heeft opgelegd, bij wijze van getuigenis voor de mensen.”

⁵ Toen Jezus Kafarnaüm binnenging, kwam er een centurio naar Hem toe. Hij smeekte Jezus:

⁶ “Heer, mijn knecht ligt thuis verlamd in bed met hevige pijn.”

⁷ Jezus vroeg hem: “Zal Ik hem komen genezen?”

⁸ De centurio antwoordde: “Heer, ik ben het niet waard dat U mijn huis binnengaat. Maar als U het bevel geeft, zal mijn knecht genezen.

⁹ Want ik ben ook iemand die onder gezag staat en zelf soldaten heeft. En als ik tegen de ene zeg: ‘ga’, dan gaat hij, en tegen een andere: ‘kom’, dan komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: ‘doe dit’, dan doet hij het.”

¹⁰ Jezus verbaasde zich over dat antwoord en zei tegen de mensen die Hem waren gevolgd: “Ik verzeker jullie: bij niemand in Israëel heb Ik zo'n groot geloof gevonden!

¹¹ En Ik zeg jullie: er zullen veel mensen uit het oosten en het westen komen en in Gods rijk met Abraham en Isaak en Jakob aan tafel plaatsnemen.

¹² Maar de ‘onderdanen van het koninkrijk’ zullen worden buitengegooid, de verste duisternis in, en daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.”

¹³ En tegen de centurio zei Jezus: “Ga maar naar huis; datgene waarvoor u het geloof heeft, zal

gebeuren.” Op dat moment werd de knecht van de centurio genezen.

¹⁴ Jezus kwam bij Petrus thuis en zag dat diens schoonmoeder met koorts in bed lag.

¹⁵ Jezus nam haar hand vast en de koorts verdween. Ze stond op en bediende Hem.

¹⁶ Die avond bracht men veel mensen bij Hem die bezeten waren. Hij dreef de geesten uit met een enkel woord en genas iedereen die een aandoening had.

¹⁷ Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: “Hij was het die onze ziekten wegnam en ons lijden droeg.”

¹⁸ Toen Jezus zag dat er een menigte om Hem heen stond, gaf Hij de opdracht om het meer over te steken.

¹⁹ Er kwam een Schriftgeleerde naar Hem toe, die zei: “Leraar, ik zal U volgen, waarheen U ook gaat.”

²⁰ Jezus zei tegen hem: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon heeft geen plaats om zijn hoofd te laten rusten.”

²¹ Iemand anders, een van zijn leerlingen, zei tegen Hem: “Heer, laat mij eerst gaan om mijn vader te begraven.”

²² Maar Jezus zei tegen hem: “Volg Mij en laat de doden hun doden begraven.”

²³ Jezus stapte in een boot en zijn leerlingen gingen mee.

²⁴ Op het meer stak plots een hevige storm op, zodat de golven over de rand van de boot sloegen. Maar Jezus sliep.

²⁵ De leerlingen kwamen Hem wakker maken en zeiden: “Heer, red ons, we vergaan!”

²⁶ Jezus antwoordde: “Waarom zijn jullie bang? Wat hebben jullie weinig geloof!” Toen stond Hij op en Hij berispte de wind en het meer. Het werd heel stil.

²⁷ Iedereen was verbaasd en vroeg: “Wat voor iemand is Hij toch, dat zelfs de wind en het meer Hem gehoorzamen?”

²⁸ Toen Hij aan de overkant was gekomen, in het gebied van de Gadarenen, kwamen twee bezeten mensen van tussen de graven naar Hem toe. Ze waren zo gevaarlijk dat niemand daar langs kon gaan.

²⁹ Ze schreeuwden tegen Hem: “Wat wilt U van ons, Zoon van God? Bent U hier gekomen om ons voortijdig te folteren?”

³⁰ Nu was er op enige afstand van hen een grote kudde varkens aan het grazen.

³¹ De demonen smeekten Jezus: “Als U ons uitdrijft, stuur ons dan alstublieft die kudde varkens in!”

³² Hij zei tegen hen: “Ga!” En dus kwamen ze naar buiten en drongen ze de varkens binnen. De hele kudde stormde de helling af, het meer in, en ze verdronken in het water.

³³ De varkenshoeders renden weg, naar de stad, en maakten bekend wat er allemaal was gebeurd, ook met de mensen die bezeten waren geweest.

³⁴ Toen kwamen alle mensen de stad uit, naar Jezus toe, en toen ze Hem zagen, smeekten ze Hem uit hun streek te vertrekken.

9

¹ Jezus stapte in een boot, stak het meer over en ging naar zijn thuisstad.

² Enkele mensen brachten iemand bij Hem die verlamd was en op een draagbed lag. Toen Jezus zag hoeveel geloof ze hadden, zei Hij tegen de verlamde man: "Wees gerust, mijn kind, je zonden zijn je vergeven."

³ Toen zeiden enkele van de Schriftgeleerden tegen elkaar: "Die Man lastert God."

⁴ Jezus merkte wat ze dachten en zei: "Waarom denken jullie zulke slechte dingen?"

⁵ Wat is gemakkelijker, zeggen: je zonden zijn vergeven, of zeggen: sta op en wandel?

⁶ Maar om te zorgen dat jullie beseffen dat de Mensenzoon het gezag heeft om op aarde zonden te vergeven ..." Toen zei Hij tegen de verlamde man: "Sta op, neem je draagbed op en ga naar huis."

⁷ De man stond op en ging naar huis.

⁸ Toen de mensen dat zagen, waren ze diep onder de indruk en ze verheerlijkten God, omdat Hij dergelijk gezag aan mensen had gegeven.

⁹ Toen Jezus daarvandaan verder ging, zag Hij iemand die Matteüs heette bij het tolhuis zitten. Jezus zei tegen hem: "Volg Mij." En Matteüs stond op en volgde Hem.

¹⁰ Toen Jezus op een dag bij Matteüs thuis was voor een maaltijd, kwamen er veel belastinginners en zondaars met Hem en zijn leerlingen mee-eten.

¹¹ Enkele farizeeën zagen dat en vroegen aan zijn leerlingen: "Waarom eet jullie Leraar samen

met belastinginners en zondaars?”

¹² Jezus hoorde dat en zei: “Het zijn niet de gezonde mensen die een dokter nodig hebben, maar de zieken.

¹³ Jullie moeten leren wat ‘Ik verlang mededogen, geen offers’ betekent. Ik ben namelijk niet gekomen om rechtvaardige mensen te roepen, maar zondaars.”

¹⁴ Toen kwamen de leerlingen van Johannes Hem vragen: “Wij en de farizeeën vasten dikwijls; waarom vasten uw leerlingen niet?”

¹⁵ Jezus antwoordde: “De gasten van de bruidegom kunnen toch niet rouwen terwijl de bruidegom bij hen is? Er komt echter een tijd dat de bruidegom bij hen wordt weggehaald en dan zullen ze vasten.

¹⁶ Niemand verstelt een oud kledingstuk met een stuk stof dat nog niet gekrompen is, want dan trekt het verstelstuk de stof kapot en ontstaat er een grotere scheur.

¹⁷ Ook giet men geen nieuwe wijn in oude wijnzakken, want dan barsten de zakken open, stroomt de wijn eruit en zijn de zakken kapot. Nee, men giet nieuwe wijn in nieuwe wijnzakken; dan blijven de twee samen behouden.”

¹⁸ Terwijl Jezus deze dingen tegen hen zei, kwam een vooraanstaand man naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem en zei: “Mijn dochter is pas gestorven. Maar kom uw hand op haar leggen; dan zal ze weer leven.”

¹⁹ Jezus stond op en ging, samen met zijn leerlingen, met de man mee.

²⁰ Er was echter een vrouw die al twaalf jaar aan bloedingen leed, en die Jezus van achteren benaderde en de kwast onderaan zijn mantel aanraakte.

²¹ Ze dacht namelijk: "Als ik slechts zijn mantel aanraak, zal ik genezen."

²² Jezus draaide zich om, zag haar en zei: "Wees gerust, mijn dochter, je geloof heeft je genezen." De vrouw werd genezen op datzelfde moment.

²³ Daarna ging Jezus het huis van de vooraanstaande man binnen. Hij zag de fluitspelers en de luid wenende menigte

²⁴ en zei: "Gaan jullie maar weg; het meisje is niet dood, ze slaapt alleen maar." Ze lachten Hem echter uit.

²⁵ Toen de menigte naar buiten was gestuurd, ging Hij naar binnen, nam haar hand vast en het meisje stond op.

²⁶ Het nieuws hierover verspreidde zich over die hele streek.

²⁷ Toen Jezus daarvandaan verderging, werd Hij gevolgd door twee mensen die blind waren. Ze riepen: "Heb medelijden met ons, Zoon van David!"

²⁸ Toen Hij thuisgekomen was, kwamen de twee bij Hem. Jezus vroeg hen: "Geloven jullie dat Ik dit kan doen?" Ze antwoordden: "Ja, Heer."

²⁹ Toen raakte Hij hun ogen aan en zei Hij: "Laat nu gebeuren wat jullie geloven!"

³⁰ Toen konden ze zien. Jezus waarschuwde hen: "Pas op, niemand mag hiervan weten."

³¹ Maar zij gingen eropuit en maakten het bekend in de hele streek.

³² Nadat ze waren vertrokken, werd iemand bij Jezus gebracht die niet kon spreken omdat hij bezeten was.

³³ Toen de demon was uitgedreven, begon de man te spreken. De mensenmassa stond er versteld van en zei: "Dit is nog nooit vertoond in Israël."

³⁴ Maar de farizeeën zeiden: "Hij drijft demonen uit door de kracht van de heerser over de demonen."

³⁵ Jezus trok rond langs alle steden en dorpen, waar Hij in de synagogen onderwees, het evangelie van Gods koninkrijk verkondigde en iedere ziekte en aandoening van de mensen genas.

³⁶ Toen Hij de vele mensen zag, kreeg Hij medelijden met hen, omdat ze verward en uitgeput waren, als schapen zonder herder.

³⁷ Hij zei tegen zijn leerlingen: "De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders.

³⁸ Smeek daarom de Heer van de oogst om arbeiders naar zijn oogst te zenden."

10

¹ Jezus riep zijn twaalf leerlingen bij zich en gaf hun het gezag om onreine geesten uit te drijven en elke ziekte en aandoening te genezen.

² De namen van de twaalf apostelen zijn: vooreerst Simon die Petrus wordt genoemd, en zijn broer Andreas, verder Jakobus, de zoon van Zebedeüs, zijn broer Johannes,

³ Filippus, Bartolomeüs, Tomas, Matteüs de belastinginner, Jakobus, de zoon van Alfeüs, Taddeüs,

⁴ Simon de Zeloet en Judas Iskariot, die Jezus heeft verraden.

⁵ Deze twaalf stuurde Jezus op pad met de volgende instructies: "Begeef je niet onder de niet-Joden en ga geen Samaritaanse stad binnen.

⁶ Ga daarentegen naar het volk Israël, de verloren schapen,

⁷ en verkondig onderweg dat Gods rijk in aantocht is.

⁸ Genees zieken, wek doden tot leven, maak mensen met huidziekten rein, en drijf demonen uit. Jullie hebben gratis gekregen en moeten zelf ook gratis geven.

⁹ Ga zonder gouden, zilveren of koperen munten in je geldriem

¹⁰ en zonder reistas, zonder extra kledij of schoenen en zonder wandelstok, want de arbeider is zijn levensonderhoud waard.

¹¹ Wanneer jullie een stad of dorp bezoeken, ontdek dan wie het waard is jullie te ontvangen en blijf bij die persoon logeren totdat je vertrekt.

¹² Wens bij het binnengaan van het huis de mensen daar vrede toe.

¹³ Als ze het waard zijn, zal je vredeswens op hen rusten. Maar als ze het niet waard zijn, zal je vredeswens geen effect op hen hebben.

¹⁴ Als iemand je niet verwelkomt of niet naar je woorden luistert, vertrek dan uit dat huis of die stad en schud het stof van je voeten.

¹⁵ Ik verzeker jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de mensen van Sodom en Gomorra dan voor de mensen van die stad.

¹⁶ Ik stuur jullie eropuit als schapen tussen de

wolven. Wees dus zo behoedzaam als slangen en zo onschuldig als duiven.

¹⁷ En pas op voor de mensen, want ze zullen jullie aan stadsraden uitleveren en jullie geselen in hun synagogen.

¹⁸ Omwille van Mij zullen jullie voor heersers en koningen worden geleid, om te getuigen tegenover hen en de volken.

¹⁹ Wanneer je wordt overgeleverd, wees dan niet ongerust over wat je precies zal zeggen, want de woorden zullen je op dat moment worden ingegeven.

²⁰ Dan ben je het namelijk niet zelf die spreekt, maar dan spreekt in jullie de Geest van jullie Vader.

²¹ De ene broer zal de andere uitleveren om te worden omgebracht, en een vader zijn kind; kinderen zullen tegen hun ouders in opstand komen en hen laten ombrengen.

²² Jullie zullen door iedereen worden gehaat omwille van mijn naam, maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.

²³ Wanneer men jullie in de ene stad vervolgt, vlucht dan naar de andere. Want Ik verzeker jullie: jullie zullen niet in alle steden van Israël zijn geweest voordat de Mensenzoon komt.

²⁴ Een leerling staat niet boven zijn leraar en een slaaf niet boven zijn meester.

²⁵ Het is voor de leerling voldoende om te zijn als zijn leraar en voor de slaaf om te zijn als zijn meester. Als de mensen de huiseigenaar Beëlzebul hebben genoemd, waarvoor zullen ze dan zijn huisgenoten uitmaken?

²⁶ Wees dus niet bang voor de mensen, want er is niets verborgen dat niet zal worden onthuld en er is niets geheim dat niet zal worden bekendgemaakt.

²⁷ Wat Ik in het geheim tegen jullie zeg, moeten jullie in het openbaar doorvertellen en wat Ik jullie in het oor fluister, moeten jullie van de daken verkondigen.

²⁸ Wees niet bang voor wie wel het lichaam maar niet de ziel kunnen doden; je zou beter bang zijn voor Hem die zowel de ziel als het lichaam kan vernietigen in de hel.

²⁹ Worden mussen niet per twee verkocht voor een kopermuntje? Toch valt niet één mus op de grond buiten jullie Vader om.

³⁰ En alle haren op je hoofd zijn geteld.

³¹ Jullie zijn veel meer waard dan mussen; wees dus niet bang.

³² Ieder die Mij erkent bij de mensen, zal Ik erkennen bij mijn Vader in de hemel.

³³ En wie Mij verloochent bij de mensen, zal Ik verloochenen bij mijn Vader in de hemel.

³⁴ Denk niet dat Ik ben gekomen om vrede op aarde te brengen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

³⁵ Ik ben gekomen om vijandschap te brengen tussen mannen en hun vaders, tussen dochters en hun moeders, en tussen schoondochters en hun schoonmoeders.

³⁶ En huisgenoten zullen elkaars vijanden worden.

³⁷ Wie meer van zijn vader of moeder houdt dan van Mij, is Mij niet waard, en wie meer van

zijn zoon of dochter houdt dan van Mij, is Mij niet waard.

³⁸ En wie niet zijn kruis op zich neemt en Mij volgt, is Mij niet waard.

³⁹ Wie het ware leven denkt te hebben gevonden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij, zal het ware leven vinden.

⁴⁰ Wie jullie verwelkomt, verwelkomt Mij en wie Mij verwelkomt, verwelkomt Degene die Mij heeft gezonden.

⁴¹ Wie een profeet verwelkomt als een profeet, zal als een profeet worden beloond en wie een rechtvaardig mens verwelkomt als een rechtvaardig mens, zal als een rechtvaardig mens worden beloond.

⁴² En wie een van deze eenvoudige mensen een beker koud water geeft, enkel en alleen omdat hij mijn volgeling is, Ik verzeker jullie dat hij zijn beloning zeker niet zal mislopen.”

11

¹ Nadat Jezus zijn instructies aan zijn twaalf leerlingen had afgerond, vertrok Hij om in de steden in dat gebied te onderwijzen en te preken.

² Toen Johannes de Doper in de gevangenis hoorde wat de Messias aan het doen was, stuurde hij enkele van zijn leerlingen naar Jezus toe

³ met de vraag: “Bent U degene die zou komen, of moeten we iemand anders verwachten?”

⁴ Jezus antwoordde: “Ga Johannes verslag uitbrengen van wat jullie horen en zien:

⁵ blinde mensen kunnen weer zien, verlamde mensen beginnen te stappen, mensen met een

huidziekte worden rein, dove mensen kunnen weer horen, dode mensen verrijzen, en aan arme mensen wordt het evangelie verkondigd.

⁶ Wie zich niet aan Mij ergert, is gezegend.”

⁷ Toen de leerlingen van Johannes vertrokken, zei Jezus over hem tegen de mensenmassa: “Wat zijn jullie gaan bekijken in de wildernis? Riet dat wuift in de wind?

⁸ Nee! Wat gingen jullie bekijken: een man in mooie kleren? Nee, de mensen in mooie kleren bevinden zich in paleizen.

⁹ Wat gingen jullie dan wel bekijken? Een profeet? Jazeker, zeg Ik jullie, iemand die meer is dan een profeet.

¹⁰ Hij is het over wie werd geschreven: ‘Ik stuur mijn boodschapper voor Je uit, die de weg voor Je zal banen.’

¹¹ Ik verzeker jullie: onder hen die uit een vrouw zijn geboren, is er niemand opgestaan die belangrijker is dan Johannes de Doper, maar in Gods rijk is de geringste belangrijker dan hij.

¹² En vanaf de periode dat Johannes de Doper optrad tot nu toe wordt Gods rijk bestormd en de bestormers proberen het binnen te dringen.

¹³ Want alle Profeten en de Wet hebben erover geprofeteerd totdat Johannes kwam.

¹⁴ En als jullie bereid zijn om het te aanvaarden: Johannes is Elia, die zou komen.

¹⁵ Als je oren hebt, luister dan!

¹⁶ Waarmee zal ik dit soort mensen vergelijken? Ze zijn als kinderen die op de marktplainen zitten en naar anderen roepen:

¹⁷ ‘Wij hebben voor jullie op de fluit gespeeld

en jullie hebben niet gedanst,
we hebben een klaaglied gezongen
en jullie hebben niet gerouwd.'

¹⁸ Want toen Johannes kwam en niet at of dronk, zeiden ze: 'Hij heeft een demon in zich.'

¹⁹ Maar toen de Mensenzoon kwam en wel at en dronk, zeiden ze: 'Kijk, een veelvraat en een dronkaard, een vriend van belastinginners en zondaars!' De juistheid van wijsheid wordt aangetoond door de daden die erop gebaseerd zijn."

²⁰ Toen begon Jezus de steden waar de meeste van zijn wonderen waren gebeurd, te verwijten dat ze niet tot inkeer waren gekomen:

²¹ "Wee jou, Chorazin, wee jou, Betsaida, want als de wonderen die bij jullie zijn gebeurd, in Tyrus en Sidon hadden plaatsgevonden, dan zou men daar allang in zak en as hebben gezeten en tot inkeer zijn gekomen.

²² Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor de mensen van Tyrus en Sidon dan voor jullie.

²³ En jij, Kafarnaüm, zal jij worden verheven naar de hemel? Nee, je zal worden verlaagd naar het dodenrijk. Want als de wonderen die bij jou zijn gebeurd, in Sodom hadden plaatsgevonden, dan zou het vandaag nog bestaan.

²⁴ Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zal het draaglijker zijn voor het land Sodom dan voor jou."

²⁵ In die tijd zei Jezus ook: "Ik dank U, Vader, Heer van hemel en aarde, dat U deze dingen hebt

verborgen voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt onthuld aan eenvoudigen.

²⁶ Ja, Vader, want zo is het goed in uw ogen.

²⁷ Alles is door mijn Vader aan Mij toevertrouwd. Niemand kent de Zoon behalve de Vader, en niemand kent de Vader behalve de Zoon en zij aan wie de Zoon Hem wenst bekend te maken.

²⁸ Kom bij Mij, iedereen die afgemat en zwaar beladen is, en Ik zal jullie rust geven.

²⁹ Draag mijn juk en leer van Mij, want Ik heb een zachtmoedig en nederig hart. Dan zullen jullie innerlijke rust vinden.

³⁰ Want mijn juk is zacht en mijn last is licht.”

12

¹ In die periode wandelde Jezus op een sabbat tussen de graanvelden door. Zijn leerlingen kregen honger en begonnen aren te plukken en op te eten.

² Toen de farizeeën dat zagen, zeiden ze tegen Jezus: “Uw leerlingen doen iets dat op de sabbat niet is toegestaan.”

³ Maar Hij antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen wat David deed toen hij en zijn mannen honger hadden?

⁴ Hij ging het huis van God binnen en hij en zijn mannen aten van de gewijde broden, hoewel hun dat niet was toegestaan; enkel de priesters mochten dat.

⁵ En hebben jullie niet in de Wet gelezen dat de priesters die op de sabbat in de tempel zijn, de sabbat ontwijden maar toch onschuldig zijn?

⁶ Maar Ik zeg jullie dat hier iets belangrijkers is dan de tempel.

⁷ En als jullie hadden geweten wat 'Ik verlang mededogen, geen offers' betekent, dan hadden jullie de onschuldigen niet veroordeeld.

⁸ Want de Mensenzoon is baas over de sabbat."

⁹ Toen vertrok Hij daarvandaan en ging Hij hun synagoge binnen.

¹⁰ Daar was iemand met een verlamde hand. Om Jezus te kunnen beschuldigen, vroegen ze Hem: "Is het toegestaan om op de sabbat te genezen?"

¹¹ Jezus antwoordde: "Wie van jullie die een schaap heeft zou dat, als het op de sabbat in een kuil zou vallen, niet vastgrijpen en eruit halen?"

¹² En een mens is toch veel meer waard dan een schaap? Daarom is het toegestaan om goed te doen op de sabbat."

¹³ Vervolgens zei Hij tegen de man: "Steek je hand uit." De man stak zijn hand uit en die genas; hij was nu even gezond als de andere.

¹⁴ De farizeeën gingen naar buiten en beraamden een plan om Hem om te brengen.

¹⁵ Maar Jezus wist ervan en vertrok daarvandaan. Grote aantallen mensen volgden Hem en Hij genas hen allen.

¹⁶ Hij verbood hun echter bekend te maken wie Hij was.

¹⁷ Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling:

¹⁸ "Dit is mijn dienaar die Ik heb uitverkoren, mijn dierbare, over Wie Ik Mij verheug. Ik zal mijn Geest op Hem leggen

en Hij zal gerechtigheid aankondigen aan de volken.

¹⁹ Hij zal niet ruziën of schreeuwen
en op straat zal niemand zijn stem horen.

²⁰ Het geknakte riet zal Hij niet afbreken
en een smeulende wiek zal Hij niet uitdoven,
totdat Hij de gerechtigheid doet overwinnen.

²¹ Op Hem zullen de volken hun hoop vestigen.”

²² Er werd iemand bij Jezus gebracht die bezeten was en niet kon zien of spreken. Jezus genas hem, zodat de man kon spreken en zien.

²³ Alle mensen waren verbaasd; ze zeiden:
“Zou Hij de Zoon van David zijn?”

²⁴ De farizeeën hoorden dat en zeiden: “Hij kan de demonen alleen maar uitdrijven omdat Beëlzebul, de heerser over de demonen, Hem daartoe in staat stelt.”

²⁵ Jezus wist echter wat ze dachten en zei:
“Ieder koninkrijk dat innerlijk verdeeld is, gaat te gronde, en geen enkele stad of familie die innerlijk verdeeld is, zal standhouden.

²⁶ En als Satan Satan uitdrijft, is hij innerlijk verdeeld. Dus hoe kan zijn koninkrijk dan standhouden?

²⁷ En als Ik de demonen uitdrijf doordat Beëlzebul Mij daartoe in staat stelt, wie stelt jullie aanhangers dan in staat om ze uit te drijven? Zij tonen aan dat jullie ongelijk hebben.

²⁸ Maar als het Gods Geest is die Mij in staat stelt om demonen uit te drijven, dan blijkt daaruit dat Gods koninkrijk bij jullie is gekomen.

²⁹ Of hoe zou iemand het huis van een sterk persoon kunnen binnendringen en diens bezittingen kunnen roven? Hij zal toch eerst de sterke persoon vastbinden en pas daarna het huis leegroven?

³⁰ Wie niet voor Mij is, is tegen Mij en wie niet met Mij bijeenbrengt, drijft uiteen.

³¹ Daarom zeg Ik jullie: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar lastering tegen de Geest zal niet worden vergeven

³² en wie kwaadsprekt over de Mensenzoon, kan worden vergeven, maar wie kwaadsprekt over de Heilige Geest, zal niet worden vergeven, noch in dit tijdperk, noch in het toekomstige.

³³ Van een boom moet je ofwel zeggen dat hij goed is, en dan zijn de vruchten ervan ook goed, ofwel moet je zeggen dat hij slecht is, en dan zijn ook de vruchten ervan slecht, want de boom is te herkennen aan zijn vruchten.

³⁴ Addergebroed, jullie kunnen toch geen goede woorden spreken terwijl jullie slecht zijn? Want waar het hart vol van is, daarvan spreekt de mond.

³⁵ Een goed mens haalt uit zijn voorraad goedheid goede dingen tevoorschijn, en een slecht mens haalt uit zijn voorraad slechtheid slechte dingen tevoorschijn.

³⁶ Maar Ik zeg jullie: op de Oordeelsdag zullen de mensen verantwoording moeten afleggen voor iedere lichtzinnige opmerking die ze hebben gemaakt.

³⁷ Want op basis van je woorden zal je worden

vrijgesproken en op basis van je woorden zal je worden veroordeeld.”

³⁸ Toen vroegen enkele Schriftgeleerden en farizeeën Hem: “Leraar, wij willen U graag een teken zien doen.”

³⁹ Jezus antwoordde: “Slechte en overspelige mensen eisen een teken, maar er zal hun geen teken worden gegeven, behalve het teken van de profeet Jona.

⁴⁰ Want zoals Jona zich drie dagen en drie nachten in de buik van het grote zeedier bevond, zal de Mensenzoon zich drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde bevinden.

⁴¹ Bij het Oordeel zullen tegelijk met jullie soort de inwoners van Nineve verrijzen en zij zullen jullie veroordelen, want zij kwamen tot inkeer door Jona's verkondiging, en hier is Iemand die groter is dan Jona.

⁴² Bij het Oordeel zal tegelijk met jullie soort de koningin van het Zuiden verrijzen en zij zal jullie veroordelen, want zij kwam van de uithoeken van de aarde naar Salomo's wijsheid luisteren en hier is Iemand die groter is dan Salomo.

⁴³ Wanneer een onreine geest uit een mens is gekomen, trekt hij door dorre plaatsen op zoek naar een rustplaats, zonder die te vinden.

⁴⁴ Dan zegt hij: ‘Ik ga terug naar het huis waar ik vandaan kom.’ En wanneer hij aankomt, treft hij het huis onbewoond, geveegd en opgeruimd aan.

⁴⁵ Dan gaat hij weg om zeven andere geesten op te halen die nog slechter zijn dan hijzelf, en ze nemen er hun intrek. Dan is die persoon er

slechter aan toe dan eerst. Zo zal het ook zijn met jullie soort slechte mensen.”

⁴⁶ Terwijl Hij de mensenmassa nog toesprak, stonden onverwachts zijn moeder en broers buiten. Ze wilden Hem spreken.

⁴⁷ Iemand zei tegen Jezus: “Uw moeder en broers staan buiten en ze willen met U spreken.”

⁴⁸ Jezus antwoordde de persoon die het Hem had verteld: “Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers?”

⁴⁹ Hij wees naar zijn leerlingen en zei: “Dit zijn mijn moeder en mijn broers.

⁵⁰ Want wie doet wat mijn Vader in de hemel wil, die is mijn broer, zus of moeder.”

13

¹ Diezelfde dag verliet Jezus het huis en ging Hij bij het meer zitten.

² Er verzamelde zich zo'n grote mensenmassa om Hem heen, dat Hij in een boot plaatsnam, terwijl alle mensen op de oever bleven staan.

³ Hij vertelde hun van alles in de vorm van parabels. Hij zei: “Er was eens een zaaier die ging zaaien.

⁴ Tijdens het zaaien vielen er wat zaadjes langs het pad en de vogels kwamen ze oppikken.

⁵ Andere zaadjes vielen in ondiepe laagjes aarde op rotsgrond. De plantjes schoten meteen op, omdat de aarde ondiep was.

⁶ Maar toen de zon hoog kwam te staan, verschroelden de plantjes; en omdat ze geen wortels hadden, gingen ze dood.

⁷ Nog andere zaadjes vielen tussen het onkruid en het onkruid kwam op en verstikte hen.

⁸ Weer andere zaadjes vielen in goede aarde en leverden een goede oogst op, wel honderd-, zestig- of dertigmaal zoveel als er was gezaaid.

⁹ Als je oren hebt, luister dan!"

¹⁰ Later kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Waarom spreekt U de mensen toe in de vorm van parabels?"

¹¹ Hij antwoordde: "Omdat het jullie is gegeven de geheimen van Gods rijk te kennen, maar hun is dat niet gegeven.

¹² Want aan wie heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij overvloed zal hebben. Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.

¹³ Daarom spreek Ik hen toe in parabels, zodat ze wel zien maar niet begrijpen, en wel horen maar niet verstaan.

¹⁴ Voor hen is de volgende profetie van Jesaja in vervulling gegaan:

'Jullie zullen wel horen maar niet verstaan,
en wel zien maar niet begrijpen.

¹⁵ Want het hart van dit volk is gevoelloos geworden,

hun oren kunnen nauwelijks horen
en hun ogen hebben ze gesloten.

Anders zouden ze met hun ogen kunnen zien
en met hun oren kunnen horen
en met hun hart verstaan
en zich bekeren
en dan zou Ik hen gezond maken.'

¹⁶ Maar omdat jullie ogen zien en jullie oren horen, zijn ze gezegend.

¹⁷ Want Ik verzeker jullie: veel profeten en rechtvaardige mensen wilden graag zien wat jullie zien, maar ze hebben het niet gezien. En ze wilden graag horen wat jullie horen, maar ze hebben het niet gehoord.

¹⁸ Luister dus naar de uitleg van de parabel van de zaaier:

¹⁹ Telkens wanneer iemand de boodschap van het koninkrijk hoort en deze niet begrijpt, komt de duivel weggrissen wat in het hart van die persoon was gezaaid. Dit is wat langs het pad is gezaaid.

²⁰ Wat op de rotsgrond is gezaaid, is als de persoon die de boodschap hoort en haar meteen vol vreugde aanvaardt.

²¹ Maar hij is oppervlakkig en het raakt niet diep in hem geworteld. Zodra er verdrukking of vervolging komt omwille van het evangelie, komt hij ten val.

²² En wat tussen het onkruid is gezaaid, is als de persoon die de boodschap hoort, maar de zorgen van dit leven en de misleiding van de rijkdom verstikken de boodschap, zodat deze niets oplevert.

²³ Wat in goede aarde is gezaaid, is als de persoon die het evangelie hoort, het begrijpt en vruchten voortbrengt; in het ene geval honderd-, in het andere zestig- en in nog een ander geval dertigmaal zoveel als er was gezaaid."

²⁴ Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met iemand die goed zaad in

zijn akker zaaide.

²⁵ Maar terwijl iedereen sliep, kwam zijn vijand schadelijk onkruid tussen het graan zaaien en ging hij weer weg.

²⁶ Toen de plantjes opkwamen en aren vormden, verscheen ook het schadelijk onkruid.

²⁷ De knechten van de landeigenaar vroegen hem: 'Meneer, u had toch goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dat schadelijk onkruid dan vandaan?'

²⁸ Hij antwoordde: 'Dat heeft een vijand gedaan.' De knechten vroegen hem: 'Wilt u dat we gaan wieden?'

²⁹ Maar hij antwoordde: 'Nee, want als jullie het onkruid zouden wieden, zouden jullie ook de wortels van het graan lostrekken.

³⁰ Laat het allemaal samen opgroeien tot de oogsttijd. Dan zal ik tegen de maaiers zeggen: Breng eerst het onkruid bijeen en maak er bundels van om te verbranden, en oogst dan het graan en breng het naar mijn schuur.' "

³¹ Jezus vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met een mosterdzaadje dat iemand in zijn akker zaaide.

³² Het is kleiner dan alle andere zaden, maar wanneer het uitgroeit, is het de grootste van de moestuinplanten en wordt het een boom, zodat de vogels in zijn takken komen nestelen."

³³ Hij vertelde hun nog een parabel: "Het is met Gods rijk als met desem die door een vrouw vermengd werd met drie porties meel, totdat het deeg volledig doordesemd was."

³⁴ Jezus vertelde dat alles aan de mensenmassa in de vorm van parabels; Hij vertelde hun niets zonder parabels te gebruiken.

³⁵ Zo gingen de volgende woorden van de profeet Jesaja in vervulling: "Ik open mijn mond om in parabels te spreken, ik maak bekend wat vanaf de schepping van de wereld verborgen is geweest."

³⁶ Nadat Hij afscheid had genomen van de mensenmassa, ging Hij naar huis. Zijn leerlingen kwamen bij Hem en vroegen: "Wilt U de parabel van het schadelijk onkruid op de akker aan ons uitleggen?"

³⁷ Jezus antwoordde: "De zaaier van het goede zaad is de Mensenzoon.

³⁸ De akker is de wereld en het goede zaad zijn de onderdanen van het koninkrijk. Het schadelijk onkruid, dat zijn de onderdanen van de duivel.

³⁹ De vijand die hen zaaide is de duivel, de oogst is het einde van de wereld en zij die de oogst binnenhalen zijn engelen.

⁴⁰ En zoals het schadelijk onkruid bijeengebracht en verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij het einde van de wereld.

⁴¹ De Mensenzoon zal zijn engelen uitzenden en zij zullen alles uit zijn koninkrijk dat tot zonde aanzet en ieder die het slechte doet bijeenbrengen.

⁴² Die zullen in de brandende oven worden gegooid en daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.

⁴³ Dan zullen de rechtvaardigen in het

koninkrijk van hun Vader stralen als de zon. Als je oren hebt, luister dan!

⁴⁴ Het is met Gods rijk als met een schat die in een akker is verborgen, en die door iemand wordt gevonden en weer toegedekt. Hij is er zo blij over dat hij weggaat, alles verkoopt wat hij heeft en die akker koopt.

⁴⁵ Het is met Gods rijk ook als met een zakenman die op zoek was naar mooie parels.

⁴⁶ Hij vond een parel die zo kostbaar was, dat hij al zijn bezittingen verkocht om die parel te kopen.

⁴⁷ Het is met Gods rijk ook als met een lang visnet dat in het meer werd gegooid en waarin allerlei vissen werden gevangen.

⁴⁸ Toen het vol was, werd het aan wal getrokken en men ging zitten om de goede vissen in emmers te doen en de slechte weg te gooien.

⁴⁹ Zo zal het zijn bij het einde van de wereld. De engelen zullen eropuit gaan en de slechte mensen scheiden van de rechtvaardige.

⁵⁰ Ze zullen de slechte mensen in de brandende oven gooien en daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.

⁵¹ Hebben jullie dit alles begrepen?" De leerlingen antwoordden: "Ja."

⁵² Jezus zei tegen hen: "Daarom is iedere Schriftgeleerde die een leerling in Gods rijk is geworden, als een huiseigenaar die uit zijn voorraadkamer nieuwe en oude dingen tevoorschijn haalt."

⁵³ Toen Jezus deze parabels had afgerond, vertrok Hij daarvandaan.

⁵⁴ Hij kwam in zijn thuisstad en onderwees de mensen daar in hun synagoge, zodat ze diep onder de indruk waren en vroegen: “Vanwaar haalt Hij die wijsheid en die wonderen?”

⁵⁵ Is dit niet de zoon van de bouwer? Heet zijn moeder niet Maria en zijn broers Jakobus, Jozef, Simon en Judas?

⁵⁶ En wonen niet al zijn zussen bij ons? Waar haalt Hij dat alles dan vandaan?”

⁵⁷ Ze ergerden zich aan Hem, maar Jezus zei tegen hen: “Het is alleen in zijn thuisstad en in zijn eigen huis dat een profeet geen eer ontvangt.”

⁵⁸ En wegens hun ongeloof deed Hij daar slechts weinig wonderen.

14

¹ In die tijd hoorde de tetrarch Herodes de berichten over Jezus.

² Hij zei tegen zijn dienaren: “Dit is Johannes de Doper; hij is uit de dood verrezen en daarom beschikt hij over deze bijzondere krachten.”

³ Herodes had Johannes namelijk laten arresteren, boeien en gevangenzetten wegens Herodias, de vrouw van zijn broer Filippus.

⁴ Dat was omdat Johannes tegen hem had gezegd: “U mag niet met haar trouwen.”

⁵ Herodes wilde Johannes doden, maar hij was bang voor de mensen, omdat die Johannes als een profeet beschouwden.

⁶ Op de verjaardag van Herodes danste de dochter van Herodias voor de gasten en Herodes beleefde daar zoveel plezier aan,

⁷ dat hij zwoer dat hij haar zou geven wat ze maar zou vragen.

⁸ Daarom zei ze, opgestoot door haar moeder: “Geef mij hier, op een schaal, het hoofd van Johannes de Doper.”

⁹ Hoewel de koning ontsteld was, beval hij, omwille van wat hij had gezworen in het bijzijn van zijn gasten, dat haar verzoek moest worden ingewilligd.

¹⁰ Hij stuurde iemand om Johannes in de gevangenis te onthoofden.

¹¹ Johannes' hoofd werd op een schaal naar binnen gebracht en aan het meisje gegeven, en zij bracht het naar haar moeder.

¹² Toen kwamen Johannes' leerlingen zijn lichaam ophalen. Ze begroeven het en gingen dat aan Jezus vertellen.

¹³ Toen Jezus hun verslag gehoord had, vertrok Hij in een boot naar een afgelegen plaats om alleen te zijn. De mensenmassa hoorde dat en volgde Hem te voet vanuit de steden.

¹⁴ Toen Jezus uit de boot stapte, zag Hij een grote menigte. Hij kreeg medelijden met de mensen en genas hun zieken.

¹⁵ Toen het avond werd, kwamen zijn leerlingen Hem zeggen: “Dit is een afgelegen plaats en het is al laat geworden. Stuur de mensen toch weg, zodat ze naar de dorpen kunnen gaan om eten voor zichzelf te kopen.”

¹⁶ Jezus antwoordde: “Ze hoeven niet weg te gaan; geven jullie hun maar te eten.”

¹⁷ Maar zij zeiden tegen Hem: “Wij hebben hier slechts vijf broden en twee vissen.”

¹⁸ Jezus zei: “Breng ze hier.”

¹⁹ Hij droeg de mensen op om plaats te nemen op het gras, nam de vijf broden en de twee vissen, keek omhoog naar de hemel, sprak een zegengebed uit, brak de broden in stukken en gaf die aan zijn leerlingen. Zij gaven ze door aan de mensen,

²⁰ en ze aten allen totdat ze voldaan waren. De overgebleven brokken werden verzameld, wel twaalf manden vol.

²¹ Het aantal mannen die hadden gegeten, dus zonder de vrouwen en kinderen te tellen, bedroeg ongeveer vijfduizend.

²² Meteen daarna droeg Jezus zijn leerlingen op om in de boot te stappen en voor Hem uit het meer over te steken, terwijl Hij de mensenmassa naar huis stuurde.

²³ Nadat Hij de mensenmassa naar huis had gestuurd, ging Hij alleen de berg op om te bidden. Toen het avond werd, was Hij daar alleen.

²⁴ De boot bevond zich op dat moment reeds op een grote afstand van de kust en werd door de golven heen en weer geslingerd, omdat ze de wind tegen hadden.

²⁵ Tegen het einde van de nacht kwam Hij over het meer naar hen toe gewandeld.

²⁶ Toen zijn leerlingen Hem over het meer zagen wandelen, werden ze doodsbang en zeiden ze: “Het is een spook!” Ze schreeuwden het uit van angst.

²⁷ Meteen zei Jezus tegen hen: “Wees gerust, Ik ben het. Wees niet bang.”

²⁸ Toen vroeg Petrus Hem: “Heer, als U het bent,

zeg dan dat ik bij U moet komen over het water!”

²⁹ Jezus zei: “Kom maar!” Petrus stapte uit de boot en wandelde over het water naar Jezus toe.

³⁰ Maar toen Petrus merkte hoe hard het waaide, werd hij bang en begon hij te zinken. Hij riep: “Heer, red mij!”

³¹ Jezus stak meteen zijn hand uit, greep hem vast en zei tegen hem: “Jij kleingelovige, waarom twijfelde je?”

³² En toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen.

³³ De anderen in de boot vielen voor Jezus op hun knieën en zeiden: “U bent werkelijk de Zoon van God!”

³⁴ Eenmaal overgestoken, kwamen ze bij Genesaret aan land.

³⁵ De mannen van die plaats herkenden Hem en lieten zijn komst in de gehele streek bekendmaken, zodat alle mensen hun zieken kwamen brengen.

³⁶ Zij smeekten dat die slechts de kwast onderaan zijn mantel zouden mogen aanraken. En iedereen die Hem aanraakte, werd genezen.

15

¹ De farizeeën en Schriftgeleerden uit Jeruzalem kwamen Jezus vragen:

² “Waarom overtreden uw leerlingen de traditie van de voorouders? Ze wassen hun handen niet voor het eten!”

³ Jezus antwoordde: “En waarom overtreden jullie Gods gebod omwille van jullie traditie?”

⁴ God heeft immers gezegd: 'Eer je vader en moeder' en 'Wie kwaadspreekt van zijn vader of moeder, moet ter dood worden gebracht.'

⁵ Maar jullie beweren dat wie tegen zijn vader of moeder zegt: 'Wat ik aan jullie had kunnen geven, heb ik aan God gewijd',

⁶ zijn vader of moeder niet langer moet eren. Zo verklaren jullie Gods gebod ongeldig omwille van jullie traditie.

⁷ Hypocrieten! Jesaja had gelijk toen hij het volgende over jullie profeteerde:

⁸ 'Dit volk bewijst Mij lippendienst, hun hart is ver van Mij.

⁹ Zij vereren Mij tevergeefs, en ze onderwijzen menselijke voorschriften.'

¹⁰ Jezus riep de mensen bij zich en zei tegen hen: "Luister en begrijp het volgende:

¹¹ Het is niet wat de mond binnengaat dat de mens verontreinigt, maar wat uit de mond naar buiten komt."

¹² Toen kwamen zijn leerlingen Hem vragen: "Weet U dat de farizeeën uw woorden hebben gehoord en zich eraan ergeren?"

¹³ Jezus antwoordde: "Iedere plant die niet door mijn Hemelse Vader is geplant, zal worden uitgetrokken.

¹⁴ Laat ze maar. Het zijn blindenbegeleiders die zelf blind zijn. En als een blinde een blinde leidt, vallen ze beiden in een kuil."

¹⁵ Petrus vroeg Jezus: "Wilt U die vergelijking aan ons uitleggen?"

¹⁶ Jezus zei: "Hebben ook jullie nog altijd geen inzicht?"

¹⁷ Beseffen jullie niet dat alles wat de mond binnengaat, naar de maag gaat en uiteindelijk weer naar buiten komt?

¹⁸ Maar hetgeen door de mond naar buiten gaat, komt uit het hart en verontreinigt de mens.

¹⁹ Uit het hart komen immers slechte gedachten voort, en moord, overspel, seksueel wangedrag, diefstal, leugenachtige verklaringen en godslastering.

²⁰ Dat zijn de zaken die de mens verontreinigen, maar de mens raakt niet verontreinigd door met ongewassen handen te eten."

²¹ Jezus verliet die plaats en trok zich terug in het gebied van Tyrus en Sidon.

²² Een Kanaänitische vrouw uit die omgeving kwam naar Hem toe en riep: "Heb medelijden met mij, Heer, Zoon van David! Mijn dochter is ernstig bezeten!"

²³ Jezus gaf geen antwoord. Zijn leerlingen kwamen bij Hem met het verzoek: "Stuur haar toch weg; ze blijft ons maar naroeppen."

²⁴ Jezus antwoordde: "Ik ben enkel gezonden naar de verloren schapen van het volk Israël."

²⁵ Maar zij kwam naar Hem toe, viel op haar knieën en vroeg: "Heer, help mij!"

²⁶ Jezus antwoordde: "Het is niet goed om de kinderen het brood af te nemen en dat aan de hondjes te geven."

²⁷ Maar zij zei: "Ja Heer, maar zelfs de hondjes eten van de kruimels die van de tafel van hun eigenaars vallen!"

²⁸ Jezus antwoordde: "Mevrouw, je hebt een groot geloof; moge je wens in vervulling gaan."

Op dat moment was haar dochter genezen.

²⁹ Nadat Jezus van daar was verder getrokken, kwam Hij bij het Meer van Galilea. Hij ging de berg op en zette zich daar neer.

³⁰ Er kwam een grote mensenmassa naar Hem toe met mensen die verlamd of blind waren, hun arm of been niet goed konden gebruiken of die niet konden spreken, en veel anderen. Ze legden hen aan Jezus' voeten en Hij genas hen.

³¹ De menigte was verbaasd om te zien dat mensen die niet konden spreken begonnen te praten, mensen die hun arm of been niet goed konden gebruiken gezond werden, verlamden begonnen te stappen en blinden konden zien. En ze verheerlijkten de God van Israël.

³² Jezus riep zijn leerlingen bij zich en zei: "Ik heb medelijden met al die mensen, want ze zijn al drie dagen bij Me en nu hebben ze niets te eten. Ik wil hen niet met een lege maag wegsturen, want dan zullen ze onderweg bezwijken."

³³ De leerlingen zeiden tegen Hem: "Waar in dit afgelegen gebied kan voldoende brood worden gevonden om zoveel mensen te eten te geven?"

³⁴ Jezus vroeg hen: "Hoeveel broden hebben jullie?" Ze zeiden: "Zeven, en enkele visjes."

³⁵ Hij droeg de menigte op om op de grond plaats te nemen,

³⁶ nam de zeven broden en de visjes, sprak een dankgebed uit, brak ze in stukken, en gaf die aan zijn leerlingen. De leerlingen gaven ze door aan de mensen.

³⁷ Ze aten allen tot ze voldaan waren. De overgebleven brokken werden verzameld, wel

zeven korven vol.

³⁸ Het waren ongeveer vierduizend mannen die hadden gegeten, vrouwen en kinderen niet meegeteld.

³⁹ Jezus stuurde de mensen naar huis, stapte in de boot en ging naar het gebied Magadan.

16

¹ De farizeeën en de sadduceeën kwamen bij Jezus en stelden Hem op de proef met de vraag om een teken uit de hemel aan hen te tonen.

² Hij antwoordde echter: "Soms zeggen jullie tijdens de avond: het wordt mooi weer, want de lucht is rood.

³ Of in de ochtend: vandaag krijgen we storm, want de lucht is rood en dreigend. Jullie weten wat het betekent als de lucht er op een bepaalde manier uitziet, maar jullie begrijpen niet waarop de huidige gebeurtenissen wijzen.

⁴ Jullie soort slechte en overspelige mensen eist een teken, maar er zal hun geen teken worden gegeven, behalve het teken van Jona." Hij draaide zich om en vertrok.

⁵ De leerlingen van Jezus staken het meer over, maar ze vergaten brood mee te nemen.

⁶ Hij zei tegen hen: "Pas op en wees op je hoede voor de desem van de farizeeën en de sadduceeën."

⁷ Ze bespraken onder elkaar of Hij dat had gezegd omdat ze geen brood hadden meegenomen.

⁸ Jezus merkte het en zei: "Kleingelovigen, waarom zijn jullie met elkaar aan het bespreken dat jullie geen brood hebben?"

⁹ Begrijpen jullie het nog niet? Weten jullie niet meer van de vijf broden voor de vijfduizend en hoeveel manden vol jullie verzamelden?

¹⁰ Of van de zeven broden voor de vierduizend en hoeveel korven vol jullie toen verzamelden?

¹¹ Hoe bestaat het dat jullie niet beseffen dat Ik het niet over brood had? Pas op voor de desem van de farizeeën en de sadduceeën.”

¹² Toen begrepen ze dat ze niet op hun hoede moesten zijn voor de desem in het brood, maar voor het onderwijs van de farizeeën en de sadduceeën.

¹³ Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg Hij zijn leerlingen: “Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?”

¹⁴ Ze zeiden: “Sommigen zeggen: Johannes de Doper, anderen: Elia, nog anderen: Jeremia of een van de profeten.”

¹⁵ Jezus vroeg: “En jullie, wie zeggen jullie dat Ik ben?”

¹⁶ Simon Petrus antwoordde: “U bent de Messias, de Zoon van de levende God.”

¹⁷ Toen zei Jezus tegen hem: “Simon Bar-Jona, jij bent gezegend, want dit is jou niet onthuld door mensen van vlees en bloed, maar door mijn Vader in de hemel.

¹⁸ Ik zeg je: jij bent Petrus, de rots. Op deze rots zal Ik mijn kerk bouwen en zelfs de dood zal haar niet kunnen overwinnen.

¹⁹ Ik zal jou de sleutels van Gods rijk geven, en wat jij op aarde bindend verklaart, zal in de hemel bindend zijn en wat jij op aarde ontbonden verklaart zal in de hemel ontbonden zijn.”

²⁰ Toen droeg Hij zijn leerlingen op aan niemand te vertellen dat Hij de Messias was.

²¹ Vanaf toen begon Jezus aan zijn leerlingen uit te leggen dat Hij naar Jeruzalem moest gaan, dat de oudsten, hoofdpriesters en Schriftgeleerden Hem veel leed zouden aandoen, dat Hij zou worden gedood en dat Hij op de derde dag weer tot leven zou worden gewekt.

²² Petrus nam Hem apart en begon Hem te berispen door te zeggen: "Dat nooit, Heer! Dat mag U in geen geval overkomen!"

²³ Maar Jezus draaide zich om en zei tegen Petrus: "Ga weg, uit mijn ogen, jij satan! Je vormt een hinderpaal voor Me, omdat het jou niet om Gods belangen gaat, maar om die van de mensen."

²⁴ Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: "Als iemand met Mij wil meekomen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

²⁵ Wie zijn leven wil redden, zal het verliezen, maar wie zijn leven loslaat voor Mij, zal het vinden.

²⁶ Wat heeft een mens eraan als hij de hele wereld wint maar zijn leven verliest? Wat zou een mens geven in ruil voor zijn leven?

²⁷ De Mensenzoon zal komen, gehuld in de hemelse pracht van zijn Vader en vergezeld door zijn engelen. Dan zal Hij iedereen geven wat hij verdiend heeft met zijn daden.

²⁸ Ik verzeker jullie: sommigen die hier staan, zullen niet sterven voordat zij de Mensenzoon in zijn koninklijke glorie hebben zien komen."

17

¹ Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes mee een hoge berg op, waar ze alleen waren.

² Daar veranderde Hij voor hun ogen; zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden zo wit als het licht.

³ Plots verschenen Elia en Mozes aan hen; ze waren met Jezus in gesprek.

⁴ Petrus onderbrak hen en zei tegen Jezus: "Heer, het is goed dat wij hier zijn. Als U wil, zal ik hier drie hutten bouwen: een voor U, een voor Mozes en een voor Elia."

⁵ Terwijl hij nog sprak, kwam er een wolk vol licht boven hen hangen. Vanuit de wolk sprak een stem: "Dit is mijn dierbare Zoon; Ik verheug Mij over Hem. Luister naar Hem!"

⁶ Toen ze dat hoorden, vielen zijn leerlingen voorover. Ze waren verschrikkelijk bang.

⁷ Jezus kwam naar hen toe, raakte hen aan en zei: "Sta op; wees niet bang."

⁸ Toen ze opkeken, zagen ze enkel nog Jezus.

⁹ Tijdens hun afdaling van de berg beval Jezus hun: "Vertel niemand wat jullie hebben gezien zolang de Mensenzoon nog niet uit de dood is opgewekt."

¹⁰ De leerlingen vroegen Hem: "Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat Elia eerst moet komen?"

¹¹ Hij antwoordde: "Elia komt inderdaad eerst alles in orde maken.

¹² Maar Ik zeg jullie: Elia is reeds gekomen. Ze hebben hem echter niet herkend, maar met hem

gedaan wat ze wilden. Op dezelfde wijze zullen ze de Mensenzoon mishandelen.”

¹³ Toen begrepen de leerlingen dat Hij het over Johannes de Doper had.

¹⁴ Toen ze bij de menigte terugkwamen, kwam er iemand naar Jezus toe. Hij knielde voor Hem

¹⁵ en zei: “Heer, heb medelijden met mijn zoon. Hij krijgt toevallen en valt dan dikwijls in het vuur of het water, zodat hij er ellendig aan toe is.

¹⁶ Ik heb hem bij uw leerlingen gebracht, maar zij konden hem niet genezen.”

¹⁷ Jezus antwoordde: “O, ongelovige en tegendraadse mensen, hoelang zal Ik nog bij jullie zijn? Hoelang zal Ik jullie nog verdragen? Breng hem hier, bij Mij.”

¹⁸ Jezus sprak de demon bestraffend toe en die ging uit het kind weg; het was onmiddellijk genezen.

¹⁹ Later, toen Jezus alleen was, kwamen zijn leerlingen Hem vragen: “Waarom konden wij die geest niet uitdrijven?”

²⁰ Jezus antwoordde: “Omdat jullie geloof zo klein is! Ik verzeker jullie: Als jullie een geloof hebben ter grootte van een mosterdzaadje en tegen deze berg zeggen: verplaats je van hier naar daar, dan zal hij zich verplaatsen. Niets zal dan onmogelijk voor jullie zijn.”

²² Toen ze bijeenkwamen in Galilea, zei Jezus tegen hen: “Binnenkort zal de Mensenzoon aan de mensen worden uitgeleverd.

²³ Zij zullen Hem doden en op de derde dag zal Hij verrijzen.” Ze werden diep bedroefd.

²⁴ Toen ze Kafarnaüm binnenkwamen, werd Petrus benaderd door de inners van de tempelbelasting, die twee drachma per man bedroeg. Ze vroegen: "Betaalt jullie Leraar geen tempelbelasting?"

²⁵ Petrus zei: "Toch wel!" Toen hij thuiskwam, vroeg Jezus hem, voordat hij iets kon zeggen: "Wat denk je, Simon, van wie ontvangen de koningen op aarde tolgeld of belasting, van hun eigen kinderen of van vreemdelingen?"

²⁶ Petrus zei: "Van de vreemdelingen." En Jezus zei: "Dan zijn de kinderen dus vrijgesteld."

²⁷ Maar, om te zorgen dat we die mensen niet ergeren: ga naar het meer, werp een hengel uit en neem de eerste vis die bijt. Als je zijn bek opent, zal je een muntstuk van vier drachma vinden. Geef die aan de inners van de tempelbelasting, voor jou en Mij."

18

¹ Op dat moment kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: "Wie is de belangrijkste in Gods rijk?"

² Jezus riep een kind, zette het tussen hen in

³ en zei: "Ik verzeker jullie, als jullie niet veranderen en als kinderen worden, zullen jullie Gods rijk in geen geval binnengaan."

⁴ Wie zo nederig wordt als dit kind, is de belangrijkste in Gods rijk,

⁵ en wie zo'n kind verwelkomt in mijn naam, verwelkomt Mij.

⁶ Wie een van deze eenvoudige mensen die in Mij geloven tot zonde aanzet, zou beter af zijn

als men een zware molensteen om zijn nek zou hangen om hem diep in zee te verdrinken.

⁷ Wee de wereld, wegens de struikelblokken. Die aansporingen tot zonde moeten er wel komen, maar wee de persoon door wie ze komen.

⁸ Als je hand of je voet jou tot zonde aanzet, hak hem dan maar af en gooi hem weg. Je kan beter verminkt of gehandicapt het leven binnengaan dan in het bezit van twee handen of twee voeten in het eeuwig vuur gegooid worden.

⁹ En als je oog jou tot zonde aanzet, verwijder het dan en gooi het weg. Je kan beter met één oog het leven binnengaan dan in het bezit van twee ogen in de brandende hel worden gegooid.

¹⁰ Zorg dat je op geen van deze eenvoudige mensen neerkijkt, want Ik zeg jullie dat hun engelen in de hemel vrije toegang hebben tot mijn Vader in de hemel.

¹² Wat denken jullie: stel dat iemand honderd schapen heeft en een ervan dwaalt af. Zou hij dan niet de negenennegentig in de heuvels achterlaten en op zoek gaan naar het afgedwaalde schaap?

¹³ Ik verzeker jullie, als hij het vindt, verheugt hij zich er meer over dan over de negenennegentig die niet waren afgedwaald.

¹⁴ Net zomin wil jullie Vader in de hemel dat een van deze eenvoudige mensen verloren gaat.

¹⁵ Als je broeder of zuster je iets misdoet, ga dan naar die persoon toe en wijs hem onder vier ogen terecht. Als hij naar je luistert, heb je hem teruggewonnen.

¹⁶ Als de persoon echter niet luistert, neem dan een of twee anderen mee, zodat 'iedere aanklacht door twee of drie getuigen kan worden bevestigd.'

¹⁷ Als hij echter weigert naar hen te luisteren, stel dan je kerkgemeenschap op de hoogte. En als hij zelfs niet naar de kerkgemeenschap luistert, mag je hem behandelen als een ongelovige of een belastinginner.

¹⁸ Ik verzeker jullie: wat jullie op aarde bindend verklaren, zal in de hemel bindend zijn en wat jullie op aarde ontbonden verklaren, zal in de hemel ontbonden zijn.

¹⁹ Bovendien verzeker Ik jullie: als twee van jullie op aarde overeenkomen om iets te vragen, eender wat, dan zal mijn hemelse Vader hun wens vervullen.

²⁰ Want waar twee of drie personen samenkomen in mijn naam, daar ben Ik bij hen."

²¹ Toen kwam Petrus bij Jezus met de vraag: "Heer, hoe vaak zal ik mijn broeder vergeven als hij mij iets misdoet? Tot zevenmaal?"

²² Jezus zei tegen hem: "Ik zeg je: niet tot zevenmaal, maar tot zeven maal zeventigmaal.

²³ Het is met Gods rijk namelijk als met een man, een koning, die afrekening wilde houden met zijn dienaren.

²⁴ Hij was net met de afrekening begonnen, toen iemand bij hem werd gebracht die hem een bedrag schuldig was ter waarde van 60 miljoen daglonen.

²⁵ En omdat hij het niet kon betalen, beval

zijn heer dat hij, zijn vrouw en kinderen en al zijn bezittingen verkocht moesten worden om de schuld te betalen.

²⁶ Daarop viel de dienaar voor hem op zijn knieën en smeekte: 'Heb geduld met mij, ik zal u alles betalen!'

²⁷ De heer van die dienaar kreeg medelijden, liet hem gaan en schold hem zijn schuld kwijt.

²⁸ Nadat die dienaar was vertrokken, zag hij een van zijn mededienaren, die hem een bedrag ter waarde van honderd daglonen schuldig was. Hij greep hem bij de keel en zei: 'Betaal wat je me schuldig bent!'

²⁹ De mededienaar liet zich voor hem neervallen en smeekte: 'Heb alsjeblieft geduld met mij, ik zal je betalen!'

³⁰ Maar hij weigerde en liet hem in de gevangenis zetten totdat het verschuldigde bedrag zou zijn betaald.

³¹ Toen zijn mededienaren zagen wat er gebeurde, vonden ze dat zo verschrikkelijk dat ze naar hun heer gingen om te vertellen wat er allemaal was gebeurd.

³² Toen riep de koning de dienaar bij zich en hij zei tegen hem: 'Jij slechte dienaar, ik had je al je schulden kwijtgescholden omdat je mij daarom had gesmeekt.'

³³ Had jij dan niet ook mededogen moeten hebben met je mededienaar, zoals ik mededogen had met jou?'

³⁴ Zijn heer was zo kwaad dat hij hem liet gevangenzetten en straffen totdat hij zijn hele schuld zou hebben afbetaald.

³⁵ Mijn hemelse Vader zal hetzelfde met jullie doen als je niet allemaal je broeder of zuster van harte vergeeft.”

19

¹ Toen Jezus uitgesproken was, vertrok Hij uit Galilea en kwam Hij in het gebied van Judea aan de overkant van de Jordaan.

² Een grote mensenmassa volgde Hem en Hij genas de zieken ter plekke.

³ Er kwamen farizeeën naar Hem toe om Hem op de proef te stellen. Ze vroegen: “Mag een man zijn vrouw wegsturen om eender welke reden?”

⁴ Jezus antwoordde: “Hebben jullie niet gelezen dat de Schepper hen vanaf het begin mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?”

⁵ En dat Hij zei: ‘Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw verbinden, en ze zullen samen een nieuw lichaam vormen’?

⁶ Ze zijn dus niet langer twee lichamen, maar één. Daarom moet een mens niet scheiden wat God heeft samengevoegd.”

⁷ Ze vroegen Hem: “Waarom heeft Mozes dan geboden om een echtscheidingsakte mee te geven als iemand zijn vrouw wegstuurt?”

⁸ Jezus zei tegen hen: “Omdat jullie koppig zijn, gaf Mozes toestemming om je vrouw weg te sturen, maar aanvankelijk was dat niet de bedoeling.

⁹ Ik zeg jullie: wie zijn vrouw wegstuurt om een andere reden dan seksueel wangedrag en trouwt met een andere vrouw, pleegt echtbreuk.”

¹⁰ Jezus' leerlingen zeiden tegen Hem: "Als het zo zit tussen man en vrouw, is het beter om niet te trouwen."

¹¹ Maar Hij zei tegen hen: "Niet iedereen kan deze leer aanvaarden, alleen zij aan wie het gegeven is.

¹² Want er zijn eunuchen die zo zijn vanaf hun geboorte, er zijn eunuchen die door mensen zijn gecastreerd, en er zijn mensen die als een eunuch leven omwille van Gods rijk. Laat wie dit kan aanvaarden, het aanvaarden!"

¹³ Toen werden er kinderen bij Jezus gebracht met de bedoeling dat Hij hun de handen zou opleggen en zou bidden. Maar zijn leerlingen berispten de mensen.

¹⁴ Jezus zei echter: "Laat de kinderen bij Mij komen en houd hen niet tegen, want Gods rijk is bestemd voor wie is zoals zij."

¹⁵ Nadat Hij hun de handen had opgelegd, vertrok Hij.

¹⁶ Op dat moment kwam iemand aan Jezus vragen: "Leraar, welke goede daad moet ik doen om het eeuwig leven te krijgen?"

¹⁷ Jezus vroeg hem: "Waarom vraag je Mij over het goede? Er is er maar één die goed is. Maar als je het leven wil binnengaan, houd je dan aan de geboden."

¹⁸ Hij vroeg Hem: "Welke?" Jezus zei: "Pleeg geen moord, pleeg geen echtbreuk, steel niet, leg geen leugenachtige verklaring af,

¹⁹ eer je vader en moeder, en heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt."

²⁰ De jongeman zei tegen Hem: “Aan al die dingen heb ik me gehouden. Wat ontbreekt mij nog?”

²¹ Jezus antwoordde: “Als je volmaakt wil zijn, ga dan je bezittingen verkopen en geef de opbrengst aan de armen; dan zal je een schat in de hemel hebben. Kom dan terug en volg Mij.”

²² Toen de man dat antwoord hoorde, ging hij aangeslagen weg, want hij had veel bezittingen.

²³ Jezus zei tegen zijn leerlingen: “Ik verzeker jullie, voor een rijke is het moeilijk om Gods rijk binnen te gaan.

²⁴ Nogmaals, Ik zeg jullie: het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te kruipen dan voor een rijke om Gods koninkrijk binnen te gaan.”

²⁵ De leerlingen waren erg ontdaan toen ze dat hoorden. Ze zeiden: “Maar wie kan dan worden gered?”

²⁶ Jezus keek hen aan en zei: “Bij de mensen is het onmogelijk, maar bij God is alles mogelijk.”

²⁷ Petrus reageerde: “Wij hebben alles achtergelaten om U te volgen. Wat gebeurt er dan met ons?”

²⁸ Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker jullie: in de nieuwe wereld, wanneer de Mensenzoon op zijn verheven troon zit, zullen jullie die Mij zijn gevolgd op twaalf tronen zitten en over de twaalf stammen van Israël rechtspreken.

²⁹ En ieder die huizen, broers, zussen, vader, moeder, kinderen of akkers heeft opgegeven omwille van mijn naam, zal honderdmaal zoveel ontvangen en deel krijgen aan het eeuwig leven.

³⁰ Maar veel eersten zullen de laatsten zijn, en veel laatsten de eersten.

20

¹ Het is met Gods rijk als met een man, een landeigenaar, die er 's ochtends op uitging om arbeiders in te huren voor het werk in zijn wijngaard.

² Nadat hij met de arbeiders had afgesproken dat ze ieder een dagloon van een denarie zouden verdienen, stuurde hij hen zijn wijngaard in.

³ En toen hij er halverwege de ochtend weer op uitging, zag hij anderen werkloos op het marktplaatsje staan.

⁴ Hij zei tegen hen: 'Gaan jullie ook in de wijngaard werken, en ik zal jullie een rechtvaardig loon geven.'

⁵ Dus gingen zij aan de slag. En toen hij rond het middaguur en halverwege de middag nogmaals ging, deed hij hetzelfde.

⁶ Tegen het einde van de middag ging hij opnieuw en trof hij nog anderen aan die daar stonden. Hij vroeg hen: 'Waarom hebben jullie hier de hele dag staan nietsdoen?'

⁷ Ze antwoordden: 'Omdat niemand ons heeft ingehuurd.' Hij zei tegen hen: 'Gaan jullie ook maar in de wijngaard werken.'

⁸ Toen het avond werd, zei de eigenaar van de wijngaard tegen zijn opziener: 'Roep de arbeiders en geef hun het loon, te beginnen met de laatsten, tot en met de eersten.'

⁹ Zij die tegen het einde van de dag waren gekomen, ontvingen ieder een denarie.

¹⁰ En toen de eersten aan de beurt waren, dachten ze dat zij meer zouden krijgen, maar ook zij kregen ieder een denarie.

¹¹ Nadat ze die hadden ontvangen, begonnen ze tegen de landeigenaar te klagen:

¹² ‘Zij die het laatst zijn ingehuurd, hebben slechts een uur gewerkt, en u stelt hen aan ons gelijk, terwijl wij de hele dag in de hitte hebben gezwogen.’

¹³ Maar hij antwoordde: ‘Vriend, ik behandel je niet verkeerd. Je had toch een denarie met mij afgesproken?’

¹⁴ Neem wat je toekomt en vertrek, maar ik wens deze arbeider die het laatst was ingehuurd hetzelfde bedrag te geven als aan jou.

¹⁵ Of mag ik soms niet met mijn geld doen wat ik wil? Of ben je jaloers geworden omdat ik vrijgevig ben?’

¹⁶ Zo zullen de laatsten de eersten zijn en de eersten de laatsten.”

¹⁷ Jezus ging naar Jeruzalem. Onderweg nam Hij zijn twaalf leerlingen apart en zei tegen hen:

¹⁸ “Luister, we gaan naar Jeruzalem. Daar zal de Mensenzoon worden uitgeleverd aan de hoofdpriesters en Schriftgeleerden. Zij zullen Hem ter dood veroordelen

¹⁹ en Hem aan de niet-Joden uitleveren om te worden bespot, geseld en gekruisigd, maar op de derde dag zal Hij verrijzen.”

²⁰ Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs naar Jezus toe, samen met haar zonen. Ze knielde om iets van Hem te vragen.

²¹ Jezus vroeg haar: “Wat is je wens?” Zij antwoordde: “Zou mijn ene zoon rechts van U mogen zitten in uw koninkrijk, en mijn andere zoon links?”

²² Jezus antwoordde: “Jullie weten niet wat jullie vragen. Kunnen jullie dezelfde beker leegdrinken als Ik?” Ze zeiden: “Dat kunnen we.”

²³ Jezus zei tegen hen: “Mijn beker zullen jullie wel leegdrinken, maar het is niet aan Mij om te bepalen wie rechts of links van Mij mag zitten. Die plaatsen zijn voor wie mijn Vader ze heeft bestemd.”

²⁴ Toen de tien andere leerlingen van Jezus hiervan hoorden, waren ze kwaad op de twee broers.

²⁵ Jezus riep hen bij zich en zei: “Jullie weten dat het bij de andere volken zo is dat hun leiders de baas over hen spelen en hun heersers hun gezag over hen laten gelden.

²⁶ Bij jullie is dat niet zo. Integendeel, wie onder jullie belangrijk wil worden, moet jullie dienaar zijn

²⁷ en wie onder jullie vooraanstaand wil zijn, moet jullie slaaf zijn,

²⁸ net zoals de Mensenzoon niet is gekomen om te worden gediend, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen.”

²⁹ Toen ze Jericho verlieten, werd Jezus gevolgd door een grote menigte.

³⁰ Er zaten twee blinde mensen aan de kant van de weg. Omdat ze hadden gehoord dat Jezus voorbijkwam, riepen ze: “Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”

³¹ De menigte snauwde hen toe dat ze moesten zwijgen. Maar ze riepen nog luider: “Heb medelijden met ons, Heer, Zoon van David!”

³² Jezus hield halt, riep hen bij zich en vroeg: “Wat willen jullie dat Ik voor jullie doe?”

³³ Ze antwoordden: “Heer, we willen graag dat onze ogen worden genezen.”

³⁴ Jezus kreeg medelijden met hen en raakte hun ogen aan. Meteen konden ze weer zien en volgden ze Hem.

21

¹ Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfagé kwamen, bij de Olijfberg, stuurde Jezus twee van zijn leerlingen vooruit.

² Hij zei tegen hen: “Ga het dorp in dat voor jullie ligt. Dan zullen jullie meteen een vastgebonden ezelin zien, met een veulen. Maak ze los en breng ze hier.

³ Als iemand bezwaar maakt, zeg dan: ‘De Heer heeft ze nodig; Hij zal ze meteen terugsturen.’ ”

⁴ Zo gebeurde wat de profeet had voorspeld:

⁵ “Vertel de dochter van Sion:

Let op, je koning komt naar je toe,
nederig en rijdend op een ezel,
op het veulen van een ezelin.”

⁶ De leerlingen vertrokken en deden wat Jezus hun had opgedragen.

⁷ Toen ze de ezelin met het veulen hadden gebracht en hun mantels erop hadden gelegd, ging Jezus daarop zitten.

⁸ Een groot aantal mensen legden hun mantels op de weg, anderen sneden takken van de bomen en spreidden die uit op de weg.

⁹ De vele mensen die voor en achter Jezus wandelden, riepen:

“Hosanna voor de zoon van David!

Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!

Hosanna aan de Allerhoogste!”

¹⁰ Toen Jezus Jeruzalem binnenging, raakte de hele stad in opschudding over de vraag: “Wie is dit?”

¹¹ De mensen bij Jezus zeiden: “Dit is Jezus, de profeet uit Nazaret in Galilea.”

¹² Jezus ging het tempelterrein op, joeg iedereen weg die daar aan het kopen of verkopen was, gooide de tafels van de geldwisselaars en de zitbanken van de duivenverkopers omver

¹³ en zei tegen hen: “In de Schriften staat: ‘Mijn huis zal een gebedshuis worden genoemd’, maar jullie maken er een rovershol van.”

¹⁴ Op het tempelterrein kwamen er mensen naar Hem toe die blind of verlamd waren en Hij genas hen.

¹⁵ Maar toen de hoofdpriesters en de Schriftgeleerden de verbazingwekkende dingen zagen die Hij deed en toen ze hoorden dat de kinderen op het tempelterrein uitriepen: “Hosanna voor de zoon van David!”, waren ze verontwaardigd.

¹⁶ Ze vroegen Jezus: “Hoort U wat ze roepen?” Jezus zei tegen hen: “Jazeker. Hebben jullie nooit gelezen: ‘U heeft zich laten bejubelen door kleine kinderen en zuigelingen?’”

¹⁷ Hij liet hen achter en ging de stad uit, naar Betanië. Daar overnachtte Hij.

¹⁸ 's Morgens vroeg, toen ze naar Jeruzalem teruggingen, kreeg Jezus honger.

¹⁹ Hij zag naast de weg een vijgenboom, ging ernaartoe en stelde vast dat er niets anders aan zat dan bladeren. Hij zei tegen de boom: "Van jou mogen nooit meer vruchten worden geplukt!" Onmiddellijk verdorde de boom.

²⁰ Zijn leerlingen zagen het en vroegen verwonderd: "Hoe kan het dat die vijgenboom onmiddellijk is verdord?"

²¹ Jezus zei tegen hen: "Ik verzeker jullie, als jullie geloof hebben en niet twifelen, zullen jullie niet alleen doen wat Ik met de vijgenboom heb gedaan, maar zelfs als jullie dan tegen deze berg zeggen: kom van je plaats en stort jezelf in zee, zal het gebeuren.

²² En alles wat jullie vol vertrouwen vragen in het gebed, zullen jullie ontvangen."

²³ Jezus ging het tempelterrein op. Terwijl Hij aan het onderwijzen was, kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten naar Hem toe. Ze vroegen: "Op grond van welke bevoegdheid doet U deze dingen? En wie heeft U die bevoegdheid gegeven?"

²⁴ Jezus antwoordde: "Ik zal jullie ook één vraag stellen, en als jullie Mij antwoord geven, zal Ik jullie vertellen op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.

²⁵ De doop van Johannes, vanwaar kwam die? Van God of van de mensen?" Ze overlegden met

elkaar: "Als we zeggen: van God, zal Hij zeggen: Waarom geloven jullie hem dan niet?"

²⁶ Maar als we zeggen: van de mensen ... We zijn bang voor de menigte, want iedereen beschouwt Johannes als een profeet."

²⁷ Daarom antwoordden ze: "Wij weten het niet." Toen zei Hij tegen hen: "Dan vertel Ik jullie ook niet op grond van welke bevoegdheid Ik deze dingen doe.

²⁸ Wat denken jullie? Een man had twee zonen. Hij ging naar de eerste toe en zei: 'Mijn zoon, ga vandaag in de wijngaard werken.'

²⁹ Hij antwoordde: 'Ik wil niet.' Maar later kreeg hij wroeging en ging hij toch.

³⁰ Toen ging de vader naar de andere zoon en zei hetzelfde. Die zoon antwoordde: 'Ja, vader', maar hij ging niet.

³¹ Wie van de twee deed wat de vader wilde?" Ze zeiden: "De eerste." Jezus zei tegen hen: "Ik verzeker jullie dat de belastinginners en de prostituees eerder dan jullie Gods koninkrijk zullen binnengaan.

³² Want Johannes kwam naar jullie toe en toonde jullie de juiste weg, maar jullie geloofden hem niet, terwijl de belastinginners en prostituees hem wel geloofden. En zelfs toen jullie dat zagen, kwamen jullie niet tot inkeer en geloofden jullie hem niet.

³³ Luister ook naar deze parabel: Er was iemand, een landeigenaar, die een wijngaard aanplante, een omheining plaatste, een perskuil groef, een wachttoren bouwde, de wijngaard aan wijnbouwers verhuurde en op reis ging.

³⁴ Toen de oogsttijd was aangebroken, stuurde hij zijn knechten naar de wijnbouwers om zijn opbrengst op te halen.

³⁵ Maar de wijnbouwers grepen zijn knechten; ze sloegen de ene in elkaar, doodden een andere en stenigden nog een andere.

³⁶ Vervolgens stuurde hij andere knechten, meer dan de eerste keer, en die behandelden ze op dezelfde wijze.

³⁷ Uiteindelijk stuurde hij zijn zoon naar hen toe. Hij zei: 'Mijn zoon zullen ze wel respecteren.'

³⁸ Maar toen de wijnbouwers de zoon zagen, zeiden ze tegen elkaar: 'Dit is de erfgenaam. Kom, laten we hem doden en beslag leggen op zijn erfenis.'

³⁹ Ze grepen hem, gooiden hem de wijngaard uit en doodden hem.

⁴⁰ Wat zou de eigenaar van de wijngaard dus met die wijnbouwers doen, wanneer hij komt?"

⁴¹ Ze zeiden tegen Hem: "Hij zal die slechte mensen ombrengen en de wijngaard aan andere wijnbouwers verhuren. En die zullen hem steeds op tijd de opbrengst uitbetalen."

⁴² Jezus zei tegen hen: "Hebben jullie nooit het volgende in de Schriften gelezen:

'De steen die de bouwers hebben afgekeurd,

is de hoeksteen geworden;

de Heer heeft hiervoor gezorgd,

het is verbazingwekkend om te zien'?

⁴³ Daarom vertel Ik jullie: Gods koninkrijk zal van jullie worden afgenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan oplevert.

⁴⁴ Wie over deze steen valt, raakt verbrijzeld, en degene op wie hij valt, wordt verpletterd.”

⁴⁵ Toen de hoofdpriesters en farizeeën Jezus' parabels hoorden, begrepen ze dat Hij over hen sprak.

⁴⁶ Ze wilden Jezus oppakken, maar waren bang van het volk, want dat beschouwde Hem als een profeet.

22

¹ Jezus sprak hen nogmaals toe in parabels. Hij vertelde:

² “Het is met Gods rijk als met een man, een koning, die een huwelijksfeest gaf voor zijn zoon.

³ Hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden bijeen te roepen voor het huwelijksfeest, maar die wilden niet komen.

⁴ Toen stuurde hij andere dienaren, aan wie hij opdroeg: ‘Zeg tegen de genodigden: ik heb mijn feestmaal klaargemaakt, mijn ossen en mestvee zijn geslacht en alles is gereed. Kom naar het huwelijksfeest.’

⁵ Maar de genodigden negeerden hen en vertrokken, sommigen naar hun akker, anderen naar hun bedrijf,

⁶ terwijl de overigen zijn dienaren grepen, mishandelden en doodden.

⁷ De koning werd kwaad en stuurde zijn troepen om de moordenaars te doden en hun stad in brand te steken.

⁸ Toen zei hij tegen zijn dienaren: ‘Het huwelijksfeest is gereed, maar de genodigden zijn het feest niet waard.

⁹ Ga dus naar de plaatsen op straat waar veel volk is en nodig iedereen die jullie daar aantreffen uit voor het huwelijksfeest.'

¹⁰ De dienaren gingen op pad en brachten iedereen bijeen die ze konden vinden, zowel slechte als goede mensen, en zo werd de feestzaal gevuld met gasten.

¹¹ Toen de koning binnenkwam om de gasten te begroeten, zag hij daar iemand die geen feestkledij had aangetrokken.

¹² Hij zei tegen hem: 'Vriend, hoe ben jij hier binnengekomen zonder feestkledij?' De man had geen antwoord.

¹³ Toen zei de koning tegen de dienaren: 'Boei hem aan zijn handen en voeten en gooi hem buiten, de uiterste duisternis in; daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.'

¹⁴ Want velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren."

¹⁵ Toen vertrokken de farizeeën om met elkaar te overleggen hoe ze Hem in zijn eigen woorden zouden kunnen vangen.

¹⁶ Ze stuurden hun leerlingen met de aanhangers van Herodes naar Hem toe met de vraag: "Leraar, wij weten dat U oprecht bent en naar waarheid onderwijst hoe men Gods weg moet bewandelen. U laat zich door niemand beïnvloeden en praat niemand naar de mond.

¹⁷ Vertel ons daarom: vindt U dat het is toegestaan om de keizerlijke belasting te betalen, of niet?"

¹⁸ Maar Jezus was zich bewust van hun slechte bedoelingen en zei: "Hypocrieten, waarom

stellen jullie Mij op de proef?

¹⁹ Toon Mij de munt die voor deze belasting wordt gebruikt." Ze brachten Hem een denarie.

²⁰ Toen vroeg Hij hun: "Wie staat hierop afgebeeld? En welke naam staat erop?"

²¹ Ze antwoordden: "Van de keizer." Jezus zei tegen hen: "Geef dan aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is."

²² Toen ze dat hoorden, verwonderden ze zich. Ze lieten Hem met rust en vertrokken.

²³ Dezelfde dag kwamen er sadduceeën naar Jezus toe. (Sadduceeën beweren dat er geen verrijzenis is.)

²⁴ Ze vroegen: "Leraar, Mozes heeft gezegd dat als iemand sterft zonder kinderen na te laten, zijn broer met zijn weduwe moet trouwen en zo moet zorgen voor nakomelingen voor zijn gestorven broer.

²⁵ Er waren bij ons zeven broers, en de eerste was getrouwd. Toen hij stierf zonder kinderen na te laten, trouwde zijn broer met de weduwe.

²⁶ Zo verging het ook de tweede en de derde broer, tot en met de zevende.

²⁷ Als laatste van allen stierf de vrouw.

²⁸ Van wie van de zeven wordt zij de echtgenote bij de verrijzenis? Ze zijn alle zeven met haar getrouwd geweest!"

²⁹ Jezus antwoordde: "Jullie zitten op een dwaalspoor, want jullie begrijpen noch de Schriften, noch Gods macht.

³⁰ Bij de verrijzenis trouwen de mensen niet, maar zijn ze als engelen in de hemel.

³¹ En wat de verrijzenis van de doden betreft,

hebben jullie niet gelezen wat God tegen jullie heeft gezegd?

³² Hij zei: 'Ik ben de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob.' Hij is niet de God van doden, maar van levenden."

³³ Toen de mensen dat hoorden, waren ze diep onder de indruk van Jezus' onderwijs.

³⁴ De farizeeën hoorden dat Jezus de saduceeën tot zwijgen had gebracht. Daarom gingen ze gezamenlijk naar Hem toe.

³⁵ Een van hen, een Wetgeleerde, stelde Hem op de proef met de vraag:

³⁶ "Leraar, welk gebod in de Wet is het belangrijkste?"

³⁷ Jezus antwoordde: "Heb de Heer, je God, lief met heel je hart, met heel je ziel en met heel je verstand.

³⁸ Dit is het allerbelangrijkste gebod.

³⁹ En er is een tweede, even belangrijk gebod: Heb je naaste lief zoals je jezelf liefhebt.

⁴⁰ De hele Wet en de Profeten zijn vervat in deze twee geboden."

⁴¹ Terwijl de farizeeën om Hem heen stonden, vroeg Jezus hun:

⁴² "Wat denken jullie over de Messias? Van wie is Hij de Zoon?" Ze antwoordden: "Van David."

⁴³ Jezus zei tegen hen: "Hoe kan het dan dat David, aangestuurd door de Heilige Geest, Hem 'Heer' noemde? Hij zei immers:

⁴⁴ 'De Heer zei tegen mijn Heer: neem plaats aan mijn rechterzijde, totdat Ik je vijanden aan Je heb onderworpen.'

⁴⁵ Dus als David Hem ‘Heer’ noemt, hoe kan Hij dan zijn zoon zijn?”

⁴⁶ Niemand was in staat om Jezus een antwoord te geven en voortaan durfde niemand Hem nog vragen te stellen.

23

¹ Daarna zei Jezus tegen de mensenmassa en tegen zijn leerlingen:

² “Het zijn de Schriftgeleerden en de farizeeën die de Wet van Mozes onderwijzen.

³ Doe daarom alles wat ze zeggen dat jullie moeten doen en houd je daaraan. Maar gedraag je niet zoals zij, want ze leggen het wel uit, maar doen het zelf niet.

⁴ Ze bundelen zware, moeilijk te dragen lasten en leggen die de mensen op, maar steken zelf geen vinger uit om die lasten te helpen dragen.

⁵ Alles wat ze doen, doen ze om door de mensen gezien te worden. Ze maken hun gebedsriemen breed en de rituele kwasten aan hun kleren lang,

⁶ ze zijn gesteld op de ereplaatsen bij feestmalen en de beste plaatsen in synagogen,

⁷ en ze worden graag op de marktplaatsen met respect begroet en door de mensen aangesproken met ‘rabbi’.

⁸ Maar jullie moeten je niet met ‘rabbi’ laten aanspreken. Er is er immers maar Eén die jullie Leraar is en jullie zijn allen broeders en zusters van elkaar.

⁹ Noem ook niemand op aarde jullie ‘vader’, want er is er maar Eén die jullie hemelse Vader is.

¹⁰ Laat je ook geen 'leermeester' noemen, want er is er maar Eén die jullie Leermeester is: de Messias.

¹¹ De belangrijkste van jullie zal jullie dienaar zijn.

¹² Wie zichzelf een eervolle plaats toebedeelt, zal een geringe plaats krijgen, en wie zichzelf een geringe plaats toebedeelt, zal een eervolle plaats krijgen.

¹³ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie sluiten mensen buiten van Gods rijk en gaan het zelf niet binnen. En wie het wel binnengaat, proberen jullie tegen te houden.

¹⁵ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reizen over zee en land om één bekeerling te maken, en wanneer hij dat geworden is, maken jullie er iemand van die tweemaal zozeer de hel verdient als jullie.

¹⁶ Wee jullie blinde leraars, jullie die zeggen: 'Wie zweert bij de tempel, is niet aan zijn eed gebonden, maar wie zweert bij het goud van de tempel, is dat wel.'

¹⁷ Blinde dwazen! Wat is belangrijker, het goud of de tempel die het goud heilig maakt?

¹⁸ Jullie zeggen ook: 'Wie zweert bij het altaar is niet aan zijn eed gebonden, maar wie zweert bij het offer op het altaar, is dat wel.'

¹⁹ Blind zijn jullie! Wat is belangrijker, het offer of het altaar dat het offer heilig maakt?

²⁰ Dus wie zweert bij het altaar, zweert daarbij en bij alles wat erop ligt.

²¹ En wie heeft gezworen bij de tempel, zweert daarbij en bij Hem die er verblijft.

²² En wie zweert bij de hemel, zweert bij Gods troon en bij Hem die erop zit.

²³ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie geven God een tiende deel van munt, dille en komijn, maar jullie negeren wat belangrijker is in de Wet: gerechtigheid, mededogen en geloof. Dat laatste moeten jullie nastreven zonder het eerste te verwaarlozen.

²⁴ Blinde leiders! Een mug wordt door jullie uit de drank gezeefd, maar een kameel slikken jullie door!

²⁵ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie reinigen wel de buitenkant van de beker en de schotel, maar jullie vullen die met zelfzucht en gebrek aan zelfbeheersing.

²⁶ Blinde farizeeër, zorg eerst dat de beker vanbinnen rein is; dan wordt hij ook vanbuiten rein.

²⁷ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie lijken op witgekalkte graven, die er vanbuiten mooi uitzien, maar vanbinnen zijn gevuld met doodsbeenderen en alles wat onrein is.

²⁸ In de ogen van de mensen zien jullie er vanbuiten rechtvaardig uit, maar vanbinnen zitten jullie vol hypocrisie en slechtheid.

²⁹ Wee jullie, Schriftgeleerden en farizeeën! Hypocrieten! Jullie bouwen graven voor de profeten en versieren de grafmonumenten van de rechtvaardigen,

³⁰ en jullie zeggen: 'Als wij in de tijd van onze voorouders hadden geleefd, dan zouden we niet

met hen hebben meegewerkt aan het vergieten van het bloed van de profeten.'

³¹ Maar zo bevestigen jullie dat jullie de afstammelingen zijn van de moordenaars van de profeten!

³² Jullie zijn aan het voltooien wat jullie voorouders zijn begonnen!

³³ Slangen, addergebroed, hoe denken jullie het Oordeel in de hel te ontlopen?

³⁴ Het is daarom dat Ik profeten, wijzen en Schriftgeleerden naar jullie toe stuur. Jullie zullen sommigen van hen doden en kruisigen, terwijl jullie anderen van hen zullen geselen in jullie synagogen en van de ene stad naar de andere jagen.

³⁵ Daardoor nemen jullie zelf alle schuld op je voor het bloed van rechtvaardige mensen dat op aarde is gevloeid, van het bloed van de rechtvaardige Abel tot het bloed van Zacharia de zoon van Berechja, die jullie hebben vermoord tussen de tempel en het altaar.

³⁶ Ik verzeker jullie, dit alles zal jullie overkomen.

³⁷ Jeruzalem, Jeruzalem, jij die de profeten doodt en stenigt wie naar jou toe gestuurd zijn! Ik heb zo vaak je inwoners willen bijeenbrengen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels bijeenbrengt. Maar jullie wilden dat niet.

³⁸ Jullie tempel zal binnenkort verlaten achterblijven.

³⁹ Ik zeg jullie: jullie zullen Mij niet meer zien totdat jullie uitroepen: 'Gezegend is Hij die komt in de naam van de Heer!' "

24

¹ Toen Jezus het tempelterrein verliet, kwamen zijn leerlingen Hem onderweg tegemoet om Hem op de tempelgebouwen te wijzen.

² Jezus reageerde: “Zien jullie dit alles? Ik verzeker jullie, hier zal geen enkele steen op de andere worden gelaten, het zal allemaal worden verwoest.”

³ Toen Jezus op de Olijfberg was gaan zitten, kwamen zijn leerlingen Hem vragen terwijl ze met Hem alleen waren: “Kunt U ons vertellen wanneer dat zal zijn en wat het teken zal zijn van uw komst en van het einde van de wereld?”

⁴ Jezus antwoordde: “Pas op dat niemand jullie misleidt,

⁵ want er zullen veel mensen komen die zich mijn naam toe-eigenen en zich voor de Messias uitgeven; zij zullen veel mensen misleiden.

⁶ Jullie zullen horen van oorlogen en oorlogsdreiging. Maak je dan niet ongerust; die dingen moeten gebeuren, maar het einde is dan nog niet aangebroken.

⁷ Volken en koninkrijken zullen namelijk tegen elkaar oorlog voeren, en op allerlei plaatsen zullen er hongersnoden en aardbevingen plaatsvinden.

⁸ Dit alles is het begin van de weeën.

⁹ Dan zullen jullie worden uitgeleverd om te worden gemarteld en men zal jullie doden. Jullie zullen door alle volken worden gehaat omwille van mijn naam.

¹⁰ Dan zullen veel mensen het geloof in Mij opgeven en elkaar verraden en haten.

¹¹ Er zullen veel valse profeten opstaan en ze zullen veel mensen misleiden.

¹² En omdat de wetteloosheid dan toeneemt, zal de liefde van veel mensen bekoelen.

¹³ Maar wie standhoudt tot het einde, zal worden gered.

¹⁴ Dit evangelie van Gods koninkrijk zal in de hele wereld worden verkondigd als een getuigenis voor alle volken en dan komt het einde.

¹⁵ Dus wanneer jullie de verwoestende gruwel waarover de profeet Daniël sprak, in het heilighdom zien staan – lezer, begrijp wat dit betekent!

— ¹⁶ dan moeten de mensen in Judea de bergen invluchten.

¹⁷ Wie zich op het dakterras bevindt, moet niet naar beneden gaan om iets op te halen uit zijn huis.

¹⁸ En wie zich op het land bevindt, moet niet terugkeren om zijn mantel op te halen.

¹⁹ Het zal verschrikkelijk zijn voor vrouwen die in die periode zwanger zijn of borstvoeding geven.

²⁰ Bid dat jullie vlucht niet plaatsvindt in de winter of op de sabbat,

²¹ want er zal dan groot leed zijn zoals er nog nooit is geweest, vanaf het begin van de wereld tot nu, en zoals er daarna nooit meer zal zijn.

²² Als die periode niet was ingekort, zou geen mens het overleven. In het belang van de uitverkorenen zal die periode echter worden ingekort.

²³ Als iemand dan tegen jullie zegt: ‘Kijk, hier is de Messias!’, of: ‘Kijk, hier!’, geloof het dan niet.

²⁴ Want er zullen valse messiassen en valse profeten opstaan, die tekenen en wonderen doen om zo mogelijk zelfs de uitverkorenen te misleiden.

²⁵ Ik heb jullie gewaarschuwd.

²⁶ Dus als men tegen jullie zegt: 'Hij is daar in de wildernis', ga er dan niet heen. Of: 'Hij verstopt zich daarbinnen', geloof het dan niet.

²⁷ Want zoals de bliksem uit het oosten komt en helemaal in het westen wordt waargenomen, zo zal het zijn met de komst van de Mensenzoon.

²⁸ Waar het kadaver ligt, daar verzamelen zich de gieren.

²⁹ Onmiddellijk na het leed van die periode zal de zon verduisteren en de maan geen licht geven, zullen de sterren uit de lucht vallen en de hemellichamen uit koers raken.

³⁰ Dan zal het teken van de Mensenzoon in de hemel verschijnen. Dan zullen alle volken op aarde rouwen en ze zullen de Mensenzoon op de wolken zien komen, met macht en grote hemelse pracht.

³¹ Hij zal zijn engelen eropuit sturen met luid trompetgeschal en zij zullen zijn uitverkorenen samenbrengen vanuit de vier windstreken, uit alle uithoeken van de wereld.

³² Leer daarom van de volgende vergelijking met de vijgenboom: zodra zijn takken uitlopen en de bladeren verschijnen, weet je dat het bijna zomer is.

³³ Op dezelfde manier kunnen jullie, wanneer je dit alles ziet gebeuren, weten dat het voor de deur staat.

³⁴ Ik verzeker jullie, dit volk zal niet vergaan voordat dit alles gebeurt.

³⁵ De hemel en de aarde zullen vergaan, maar mijn woorden zullen nooit vergaan.

³⁶ Maar op welke dag en welk tijdstip dat zal gebeuren weet niemand; zelfs de engelen in de hemel niet, ook de Zoon niet, maar alleen de Vader.

³⁷ Met de komst van de Mensenzoon zal het zijn als in de tijd van Noach.

³⁸ In de tijd voor de zondvloed gingen de mensen door met eten, drinken en trouwen tot de dag dat Noach de ark binnenging.

³⁹ Ze beseften niet wat er ging gebeuren, totdat de zondvloed kwam en iedereen wegvaagde. Zo zal het ook zijn met de komst van de Mensenzoon.

⁴⁰ Dan zullen twee mannen op het veld bezig zijn, van wie de ene wordt weggenomen en de andere achtergelaten.

⁴¹ Van twee vrouwen die dan bij de molen aan het malen zijn, wordt de ene weggenomen en de andere achtergelaten.

⁴² Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag je Heer komt.

⁴³ Dit moeten jullie weten: als de huiseigenaar zou weten in welk deel van de nacht de dief komt, zou hij waakzaam zijn en niet in zijn huis laten inbreken.

⁴⁴ Ook jullie moeten dus voorbereid zijn, want de Mensenzoon komt op een onverwacht tijdstip.

⁴⁵ Wie is de trouwe en verstandige dienaar die door zijn heer over zijn huispersoneel is aangesteld om hun op tijd te eten te geven?

⁴⁶ De dienaar die door zijn heer bij diens thuiskomst aan het werk wordt aangetroffen, is

gezegend.

⁴⁷ Ik verzeker jullie dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.

⁴⁸ Maar als de dienaar slecht is en denkt: 'Mijn heer komt nog lang niet',

⁴⁹ en hij begint zijn mededienaren te mishandelen en met de dronkenlappen te eten en drinken,

⁵⁰ dan zal de heer van die dienaar komen op een dag dat hij het niet verwacht en op een tijdstip dat hij niet kent.

⁵¹ De heer zal hem zeer zwaar straffen en hij zal terechtkomen bij de hypocrieten, waar zal worden geweend en met de tanden geknarst.

25

¹ Dan zal het met Gods rijk zijn als met tien bruidsmesjes die met hun olielamp naar de plaats gingen waar ze de bruidegom zouden opwachten.

² Vijf van hen waren dwaas, vijf waren verstandig.

³ De dwaze meisjes namen wel hun lamp maar geen olie mee,

⁴ maar de verstandige meisjes namen naast hun lamp ook een kruikje olie mee.

⁵ Toen de bruidegom uitbleef, werden alle meisjes slaperig en ze vielen in slaap.

⁶ Midden in de nacht werd er geroepen: 'Daar is de bruidegom! Ga hem tegemoet!'

⁷ Toen stonden al die meisjes op en maakten ze hun lamp in orde.

8 De dwaze meisjes zeiden tegen de verstandige: 'Geef ons wat van jullie olie, want onze lampen zijn aan het uitdoven.'

9 De verstandige bruidsmisjes antwoordden: 'Dat kan niet, want er is niet voldoende olie voor ons en jullie. Ga maar naar de handelaars om olie voor jezelf te kopen.'

10 Maar toen ze weggingen om olie te kopen, arriveerde de bruidegom. De meisjes die voorbereid waren, gingen met hem mee naar het feest. Toen werd de deur gesloten.

11 Later kwamen ook de andere meisjes. Ze riepen: 'Meneer, meneer, doe voor ons open!'

12 De bruidegom antwoordde: 'Ik verzeker jullie, ik ken jullie niet.'

13 Wees dus waakzaam, want jullie kennen de dag of het tijdstip niet.

14 Het is als met iemand die op reis ging en zijn dienaren bij zich riep om de zorg voor zijn bezittingen aan hen over te dragen.

15 Aan de één gaf hij vijf zakken goud, aan de ander twee, aan een derde één, afhankelijk van hun bekwaamheid, en hij ging op reis.

16 De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, ging er onmiddellijk mee aan de slag en verdiende er vijf bij.

17 Zo ging het ook met de dienaar die er twee had: hij verdiende er twee bij.

18 Maar de dienaar die er één had ontvangen, ging naar buiten en groef een gat in de grond om het geld van zijn heer te verbergen.

19 Na lange tijd kwam de heer van die dienaren

terug en moesten ze verantwoording aan hem afleggen.

²⁰ De dienaar die vijf zakken goud had ontvangen, kwam bij zijn heer, bracht hem er nog vijf en zei: 'Heer, u had mij vijf zakken goud gegeven, ik heb er vijf bijverdiend.'

²¹ Zijn heer zei tegen hem: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je mag deelnemen aan het feest van je heer.'

²² De dienaar die twee zakken goud had ontvangen, kwam ook bij zijn heer, en zei: 'Heer, u had mij twee zakken goud gegeven. Kijk, ik heb er twee bijverdiend.'

²³ Zijn heer zei tegen hem: 'Goed gedaan, goede en trouwe dienaar! Je bent betrouwbaar geweest met weinig, ik zal je aanstellen over veel. Je mag deelnemen aan het feest van je heer.'

²⁴ Toen kwam ook de dienaar die één zak goud had ontvangen bij zijn heer en zei: 'Heer, ik wist dat u een streng mens bent, die oogst waar hij niet heeft gezaaid en verzamelt waar hij niet heeft geplant.'

²⁵ Ik was bang en heb uw zak goud verborgen in een gat in de grond. Alstublieft, dit is van u.'

²⁶ Zijn heer zei tegen hem: 'Jij slechte, luie dienaar! Je wist dus dat ik oogst waar ik niet heb gezaaid en verzamel waar ik niet heb geplant?'

²⁷ Dan had je mijn geld bij de bankiers in bewaring moeten geven, zodat ik na mijn terugkomst mijn geld had kunnen terugkrijgen met rente.

²⁸ Neem hem dus die zak goud af en geef ze aan

degene die de tien zakken heeft.

²⁹ Want aan ieder die heeft, zal nog meer worden gegeven, zodat hij overvloed zal hebben. Maar van wie niets heeft, zal zelfs hetgeen hij heeft worden afgenomen.

³⁰ En gooi de nutteloze dienaar buiten, de uiterste duisternis in; daar zal worden geweend en met de tanden geknarst.'

³¹ Wanneer de Mensenzoon komt, gehuld in zijn hemelse pracht en vergezeld van alle engelen, zal Hij plaatsnemen op zijn koninklijke troon.

³² Alle volken zullen vóór Hem worden bijeengebracht en Hij zal de mensen van elkaar scheiden zoals de herder de schapen en de geiten van elkaar scheidt:

³³ Hij zal de 'schapen' aan zijn rechterzijde opstellen en de 'geiten' aan zijn linkerzijde.

³⁴ Dan zal de Koning tegen de mensen aan zijn rechterzijde zeggen: 'Kom maar! Jullie zijn gezegend door mijn Vader, jullie krijgen deel aan het koninkrijk dat vanaf de schepping van de wereld voor jullie is gereedgemaakt.

³⁵ Want Ik had honger en jullie gaven Mij te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij te drinken, Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij,

³⁶ Ik was naakt en jullie gaven Mij kleren, Ik was ziek en jullie verzorgden Mij, Ik zat gevangen en jullie kwamen Mij bezoeken.'

³⁷ Dan zullen de rechtvaardige mensen Hem vragen: 'Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien en gaven wij U te eten, of dorstig en gaven wij U te drinken?

³⁸ En wanneer zagen wij U als vreemdeling en verwelkomden wij U, of naakt en gaven wij U kleren?

³⁹ Wanneer zagen wij dat U ziek was of gevangen zat en kwamen wij U bezoeken?’

⁴⁰ Dan zal de Koning tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit hebben gedaan voor een van de geringsten van mijn broeders en zusters, hebben jullie het voor Mij gedaan.’

⁴¹ Dan zal Hij tegen de mensen aan zijn linkerzijde zeggen: ‘Ga weg, bij Mij vandaan, jullie vervloekten, naar het eeuwig vuur dat is gereedgemaakt voor de duivel en zijn engelen!

⁴² Want Ik had honger en jullie gaven Mij niet te eten, Ik had dorst en jullie gaven Mij niet te drinken,

⁴³ Ik was een vreemde en jullie verwelkomden Mij niet, naakt en jullie gaven Mij geen kleren, ziek en gevangen en jullie kwamen Mij niet bezoeken!’

⁴⁴ Dan zullen ook zij Hem vragen: ‘Heer, wanneer hebben wij U hongerig gezien, of dorstig, of als vreemdeling, of naakt, of ziek, of gevangen, en hebben wij U niet geholpen?’

⁴⁵ Dan zal Hij tegen hen zeggen: ‘Ik verzeker jullie, voor zover jullie dit niet hebben gedaan voor een van deze geringsten, hebben jullie het ook niet voor Mij gedaan.’

⁴⁶ En dan gaan zij de eeuwige straf tegemoet, maar de rechtvaardigen gaan naar het eeuwig leven.”

26

¹ Nadat Jezus al deze dingen had gezegd, zei Hij tegen zijn leerlingen:

² “Zoals jullie weten, is het over twee dagen Pesach. Dan zal de Mensenzoon worden uitgeleverd om te worden gekruisigd.”

³ Toen kwamen de hoofdpriesters en de volksoudsten bijeen in de ambtswoning van hogepriester Kajafas.

⁴ Ze spanden samen om Jezus met een list op te pakken en te doden.

⁵ “Maar niet tijdens het feest,” zeiden ze, “anders komt het volk in opstand.”

⁶ Toen Jezus in Betanië was, in het huis van Simon de Melaatse,

⁷ kwam er een vrouw naar Hem toe met een albasten flesje dure olie, die ze over zijn hoofd uitgoot terwijl Hij aan de maaltijd deelnam.

⁸ Zijn leerlingen zagen het en zeiden verontwaardigd: “Waarom die verspilling?”

⁹ De olie had voor veel geld kunnen worden verkocht en de opbrengst had aan de armen kunnen worden gegeven.”

¹⁰ Jezus was zich ervan bewust en zei tegen hen: “Waarom vallen jullie die vrouw lastig? Ze heeft iets goeds voor Mij gedaan.

¹¹ Er zullen altijd wel arme mensen bij jullie zijn, maar Ik zal niet altijd bij jullie zijn.

¹² Door deze olie over mijn lichaam uit te gieten, heeft zij Mij gezalfd ter voorbereiding op mijn begrafenis.

¹³ Ik verzeker jullie, overal in de wereld waar het evangelie zal worden verkondigd, zal ter

herinnering aan haar worden verteld wat zij heeft gedaan.”

¹⁴ Toen ging een van de Twaalf, namelijk Judas Iskariot, naar de hoofdpriesters

¹⁵ en vroeg: “Wat zijn jullie bereid mij te geven als ik Jezus aan jullie uitlever?” Zij telden dertig zilverstukken voor hem uit.

¹⁶ Vanaf toen zocht Judas naar een gelegenheid om Jezus uit te leveren.

¹⁷ Op de eerste dag van het Feest van de Ongedesemde Broden kwamen Jezus' leerlingen Hem vragen: “Waar wilt U dat we de Pesachmaaltijd klaarmaken?”

¹⁸ Jezus zei: “Ga de stad in, naar die en die persoon, en zeg tegen hem: ‘De Leraar zegt: Mijn tijd is bijna gekomen. Bij jou thuis zal Ik met mijn leerlingen de Pesachmaaltijd eten.’ ”

¹⁹ De leerlingen deden wat Hij hun had opgedragen: ze maakten de Pesachmaaltijd klaar.

²⁰ Die avond nam Jezus aan tafel plaats met de Twaalf.

²¹ Tijdens het eten zei Jezus: “Ik verzeker jullie, een van jullie zal Mij verraden.”

²² Daar werden ze heel bedroefd van en ze vroegen Hem, de een na de ander: “Ik ben het toch niet, Heer?”

²³ Jezus antwoordde: “Hij die samen met Mij het stuk brood in zijn hand in de schaal met eten doopt, Hij is het die Mij zal verraden.

²⁴ De Mensenzoon zal heengaan, precies zoals over Hem in de Schriften staat, maar wee degene door wie de Mensenzoon wordt verraden. Voor

die persoon zou het beter zijn geweest als hij niet was geboren.”

²⁵ Judas, zijn verrader, reageerde: “Ik ben het toch niet, Rabbi?” Jezus zei tegen hem: “Jij hebt het gezegd.”

²⁶ Tijdens de maaltijd nam Jezus een brood, sprak een zegengebed uit, brak het in stukken, verdeelde die onder zijn leerlingen en zei: “Neem dit aan en eet het, dit is mijn lichaam.”

²⁷ Ook nam Hij een beker, sprak een dankgebed uit en reikte hen de beker aan, terwijl Hij zei: “Drink er allen uit.

²⁸ Dit is mijn bloed, het bloed van het verbond, dat voor veel mensen wordt vergoten, voor de vergeving van hun zonden.

²⁹ Ik zeg jullie, vanaf nu zal Ik niet meer van deze vrucht van de druivelaar drinken tot de dag waarop Ik nieuwe wijn met jullie drink in het koninkrijk van mijn Vader.”

³⁰ Na het zingen van een danklied vertrokken ze naar de Olijfberg.

³¹ Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Omwille van wat er met Mij gaat gebeuren, zullen jullie allen Mij vannacht in de steek laten, want in de Schriften staat: ‘Ik zal de herder doodslaan, en de schapen van de kudde zullen worden uiteengedreven.’

³² Maar nadat Ik ben verrezen, zal Ik voor jullie uit naar Galilea gaan.”

³³ Petrus reageerde: “Al zou iedereen U in de steek laten, ik zal U nooit in de steek laten!”

³⁴ Jezus zei tegen hem: “Ik verzeker je, vannacht nog, voordat de haan kraait, zal jij Mij

driemaal verloochenen.”

³⁵ Petrus antwoordde: “Al zou ik samen met U moeten sterven, ik zal U nooit verloochenen.” De andere leerlingen zeiden hetzelfde.

³⁶ Toen kwam Jezus met hen bij een plaats die Getsemane wordt genoemd. Hij zei tegen zijn leerlingen: “Gaan jullie hier zitten terwijl Ik verderop ga bidden.”

³⁷ Jezus nam Petrus en de twee zonen van Zebedeüs met zich mee en begon bedroefd en onrustig te worden.

³⁸ Hij zei tegen hen: “Ik ben diep, zelfs dodelijk, bedroefd. Blijf hier samen met Mij waken.”

³⁹ Hij stapte iets verder, liet zich voorover vallen en bad: “Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan Mij voorbijgaan; laat echter niet gebeuren wat Ik wil, maar wat U wil.”

⁴⁰ Toen Hij bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen slapend aan. Hij zei tegen Petrus: “Konden jullie niet eens een uur lang samen met Mij waken?”

⁴¹ Waak en bid, opdat jullie niet in verzoeking komen, want de geest is wel bereidwillig maar het lichaam is zwak.”

⁴² Hij ging nogmaals weg, voor de tweede keer, en bad: “Mijn Vader, als het niet mogelijk is dat dit voorbij gaat tenzij Ik drink, laat dan gebeuren wat U wil.”

⁴³ Toen Hij weer bij zijn leerlingen terugkwam, trof Hij hen nogmaals slapend aan, want ze konden hun ogen niet openhouden.

⁴⁴ Hij ging opnieuw weg en bad iets verderop dezelfde woorden, voor de derde keer.

⁴⁵ Daarna kwam Hij bij zijn leerlingen terug en zei Hij: "Zijn jullie nog altijd aan het slapen en rusten? Het tijdstip waarop de Mensenzoon aan de zondaars wordt uitgeleverd, is bijna aangebroken.

⁴⁶ Sta op, laten we vertrekken; mijn verrader is bijna hier."

⁴⁷ Terwijl Hij nog sprak, kwam Judas, een van de Twaalf, vergezeld van een grote menigte met zwaarden en knuppels, gestuurd door de hoofdpriesters en oudsten van het volk.

⁴⁸ Jezus' verrader had een teken met hen afgesproken: "Het is degene die ik met een kus begroet; Hem moeten jullie arresteren."

⁴⁹ Hij stapte recht op Jezus af, zei "Gegroet, Rabbi!" en gaf Hem een kus.

⁵⁰ Jezus zei tegen hem: "Vriend, doe waarvoor je gekomen bent." Toen kwamen ze naar Jezus toe, en ze grepen en arresteerden Hem.

⁵¹ Een van de mensen bij Jezus strekte ineens zijn hand uit, trok zijn zwaard, viel de dienaar van de hogepriester aan en hakte zijn oor af.

⁵² Maar Jezus zei tegen hem: "Steek je zwaard terug op zijn plaats, want ieder die naar het zwaard grijpt, zal door het zwaard omkomen.

⁵³ Denk je niet dat Ik mijn Vader te hulp zou kunnen roepen en dat Hij Mij dan meteen twaalf legioenen engelen zou sturen?

⁵⁴ Maar hoe zou dan in vervulling gaan wat in de Schriften staat, namelijk dat dit moet gebeuren?"

⁵⁵ Op dat moment zei Jezus tegen de mensen: "Zijn jullie Mij hier als een misdadiger met zwaar-

den en knuppels komen arresteren? Ik zat toch elke dag bij jullie op het tempelterrein te onderwijzen? Toen hebben jullie Mij niet opgepakt.

⁵⁶ Maar dit alles is gebeurd opdat in vervulling zou gaan wat de profeten hebben geschreven.” Toen lieten al zijn leerlingen Hem in de steek; ze vluchtten weg.

⁵⁷ Zij die Jezus hadden gearresteerd, leidden Hem weg naar Kajafas, de hogepriester, waar de Schriftgeleerden en de oudsten waren bijeengekomen.

⁵⁸ Petrus volgde Hem op een afstand, tot op de binnenplaats van het huis van de hogepriester. Eenmaal binnen ging hij bij de bewakers zitten om te kijken wat er zou gebeuren.

⁵⁹ De hoofdpriesters en de hele Joodse raad zochten naar een valse getuigenverklaring tegen Jezus, zodat ze Hem zouden kunnen ombrengen.

⁶⁰ Dat lukte niet, hoewel er veel valse getuigen naar voren kwamen. Uiteindelijk kwamen twee mensen naar voren,

⁶¹ die zeiden: “Deze man heeft gezegd: ‘Ik kan Gods tempel verwoesten en in drie dagen herbouwen.’ ”

⁶² Toen stond de hogepriester op en vroeg aan Jezus: “Hebt U geen antwoord op de verklaring van deze getuigen tegen U?”

⁶³ Jezus zweeg. De hogepriester zei tegen Hem: “Ik bezweer U bij de levende God, zeg ons of U de Messias bent, de Zoon van God!”

⁶⁴ Jezus zei tegen hem: “U hebt het gezegd. Maar Ik zeg u, vanaf nu zal u de Mensenzoon aan de rechterzijde van de Machtige zien zitten, en u

zal Hem zien komen op de wolken.”

⁶⁵ Toen maakte de hogepriester een scheur in zijn mantel en zei hij: “Hij heeft God gelasterd. Waarom hebben we nog getuigen nodig? U heeft de godslastering nu toch gehoord?

⁶⁶ Wat is uw oordeel?” Ze antwoordden: “Hij verdient de dood!”

⁶⁷ Toen spuwden ze Hem in het gezicht en gaven ze Hem vuistslagen. Sommigen sloegen Hem

⁶⁸ en riepen dan: “Profeteer voor ons, Messias, wie is het die U heeft geslagen?”

⁶⁹ Intussen zat Petrus buiten op de binnenplaats. Er kwam een dienstmeisje naar hem toe. Ze zei: “U was ook bij Jezus de Galileeër.”

⁷⁰ Petrus ontkende het tegenover hen allen. “Ik weet niet waarover je het hebt”, zei hij.

⁷¹ Terwijl hij naar de buitenpoort stapte, werd hij opgemerkt door een ander dienstmeisje. Zij zei tegen de mensen daar: “Die man was bij Jezus van Nazaret.”

⁷² Petrus ontkende het opnieuw door te zweren: “Ik ken die Man niet.”

⁷³ Iets later kwamen de omstaanders naar Petrus toe en zeiden: “Jij bent toch echt een van hen, want je accent verradt je.”

⁷⁴ Toen begon Petrus vloeken over zichzelf af te roepen en te zweren: “Ik ken die Man niet.” Meteen kraaide er een haan.

⁷⁵ Toen herinnerde Petrus zich wat Jezus had gezegd: “Voordat de haan kraait, zal jij Mij driemaal verloochenen.” Hij ging naar buiten en weende bitter.

27

¹ Toen het ochtend werd, smeedden alle hoofdpriesters en volksoudsten tezamen een plan om Jezus om te brengen.

² Ze leidden Hem gebonden weg en leverden Hem over aan Pilatus, de gouverneur.

³ Toen Judas, Jezus' verrader, zag dat Hij was veroordeeld, kreeg hij wroeging en bracht hij de dertig zilverstukken naar de hoofdpriesters en oudsten terug.

⁴ Hij zei: "Ik heb gezondigd door een onschuldige te verraden." Maar zij zeiden: "Wat gaat ons dat aan? Zie zelf maar."

⁵ Judas gooide de zilverstukken de tempel in, vertrok en hing zich op.

⁶ Toen de hoofdpriesters de zilverstukken opraapten, zeiden ze: "Dit mogen we niet bij de tempelschatten bewaren, want het is bloedgeld."

⁷ Daarom kwamen ze tot het gezamenlijke besluit, met de zilverstukken de akker van de pottenbakker te kopen en als begraafplaats voor vreemdelingen te gebruiken.

⁸ Daarom wordt die akker tot op vandaag de Bloedakker genoemd.

⁹ Zo ging in vervulling wat de profeet Jeremia had voorspeld:

"Ze namen de dertig zilverstukken,
de prijs die door de Israëlieten was bepaald,

¹⁰ en ze betaalden dat voor de akker van de pottenbakker,

zoals de Heer mij had opgedragen."

¹¹ Inmiddels stond Jezus voor de gouverneur. De gouverneur vroeg Hem: "Bent U de koning van de Joden?" Jezus antwoordde: "U zegt het zelf."

¹² De hoofdpriesters en oudsten brachten hun beschuldigingen tegen Hem in, maar Jezus reageerde niet.

¹³ Toen vroeg Pilatus Hem: "Hoort U niet hoeveel verklaringen tegen U worden afgelegd?"

¹⁴ Jezus ging echter op geen enkele beschuldiging in, wat de gouverneur sterk verwonderde.

¹⁵ Nu was het de gewoonte van de gouverneur om tijdens het feest een gevangene vrij te laten die door de menigte werd gekozen.

¹⁶ Er was dit keer een beruchte gevangene die Jezus Barabbas heette.

¹⁷ Daarom vroeg Pilatus aan de mensen die waren samengestroomd: "Wie willen jullie dat ik vrijlaat, Jezus Barabbas of Jezus die de Messias wordt genoemd?"

¹⁸ Hij wist namelijk dat ze Hem hadden uitgeleverd uit afgunst.

¹⁹ Terwijl hij nog op de rechterstoel zat, liet zijn vrouw hem berichten: "Zorg dat je die rechtvaardige man niets aandoet, want ik ben erg ontdaan door een droom die ik vannacht over Hem heb gehad."

²⁰ Maar de hoofdpriesters en de oudsten overreedden de mensenmassa om Barabbas op te eisen en Jezus te laten ombrengen.

²¹ De gouverneur vroeg nogmaals: "Wie van de twee willen jullie dat ik vrijlaat?" Ze antwoordden: "Barabbas!"

²² Pilatus vroeg hen: "Wat willen jullie dat ik

doe met Jezus die de Messias wordt genoemd?" Iedereen riep: "Hij moet gekruisigd worden!"

²³ Pilatus vroeg: "Wat heeft Hij dan misdaan?" Nu riep men nog luider: "Hij moet gekruisigd worden!"

²⁴ Pilatus zag dat hij niets bereikte maar dat er een rel ontstond. Hij liet water halen, waste in het bijzijn van de menigte zijn handen, en zei: "Ik ben niet verantwoordelijk voor de dood van deze man. Zie zelf maar."

²⁵ Het hele volk antwoordde: "Wij en onze kinderen nemen de verantwoordelijkheid voor zijn dood op ons!"

²⁶ Toen liet Pilatus Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en vervolgens wegleiden om te worden gekruisigd.

²⁷ De soldaten van de gouverneur leidden Jezus het hoofdkwartier binnen en de gehele legerafdeling kwam om Hem heen staan.

²⁸ Ze trokken Hem de kleren uit en deden Hem een felrode mantel om.

²⁹ Ze vlochten een kroon van doorntakken die ze op zijn hoofd zetten, staken een rieten stok in zijn rechterhand, knielden voor Hem en dreven de spot met Hem door te roepen: "Gegroet, koning van de Joden!"

³⁰ Ze spuwden naar Hem, namen Hem de rietstok af en sloegen ermee op zijn hoofd.

³¹ Nadat ze zo de spot met Hem hadden gedreven, trokken ze Hem de mantel uit en deden Hem zijn eigen kleren weer aan. Vervolgens leidden ze Hem weg om Hem te kruisigen.

³² Toen ze de stad uitgingen, troffen ze een man

uit Cyrene aan, die Simon heette. Hem dwongen ze Jezus' kruis te dragen.

³³ Toen ze bij de plaats kwamen die Golgota heet, wat "Schedelplaats" betekent,

³⁴ gaven ze Hem met gal gemengde wijn te drinken. Maar na ervan geproefd te hebben, wilde Hij het niet opdrinken.

³⁵ Nadat ze Hem daar hadden gekruisigd en zijn kleren door middel van verloting hadden verdeeld,

³⁶ gingen ze zitten om Hem te bewaken.

³⁷ Boven zijn hoofd plaatsten ze een bordje met de aanklacht tegen Hem: "Dit is Jezus, de koning van de Joden."

³⁸ Samen met Hem werden ook twee misdadigers gekruisigd, één rechts en één links van Hem.

³⁹ De voorbijgangers beledigden Hem door hoofdschuddend

⁴⁰ te roepen: "Jij die de tempel verwoest en binnen drie dagen herbouwt! Red Jezelf als Jij de Zoon van God bent; kom van het kruis af!"

⁴¹ Precies zo bespotten ook de hoofdpriesters Hem, samen met de Schriftgeleerden en de oudsten. Ze riepen:

⁴² "Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf redden kan Hij niet. Als Hij de koning van Israël is, laat Hij dan nu van het kruis afkomen; dan zullen we in Hem geloven.

⁴³ Hij vertrouwt op God, laat Die Hem redden als Hij daartoe bereid is. Hij heeft immers gezegd: 'Ik ben de Zoon van God.' "

⁴⁴ Ook de misdadigers die samen met Jezus waren gekruisigd, bespotten Hem op die manier.

⁴⁵ Vanaf twaalf uur 's middags werd het donker in het hele land, tot drie uur.

⁴⁶ Rond drie uur 's middags riep Jezus luid: “Eli, Eli, lama sabachtani?” Dat betekent: Mijn God, mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?

⁴⁷ Sommige mensen die daar stonden, hoorden het en zeiden: “Die Man roept Elia.”

⁴⁸ Meteen haalde een van hen haastig een spons, vulde die met zure wijn, stak hem op een stok en gaf Jezus zo te drinken.

⁴⁹ Maar de anderen zeiden: “Wacht, laten we kijken of Elia Hem komt redden.”

⁵⁰ Nadat Jezus nogmaals luid had geroepen, stierf Hij.

⁵¹ Op dat moment scheurde het tempelgordijn van boven naar beneden in tweeën. De aarde beefde, de rotsen spleten,

⁵² en de graven gingen open. Veel lichamen van overleden mensen die bij God hoorden, kwamen tot leven.

⁵³ Ze kwamen uit hun graven, en nadat Jezus was verrezen, gingen ze de heilige stad in, waar ze door veel mensen zijn gezien.

⁵⁴ Tijdens de aardbeving waren de centurio en zijn mannen Jezus aan het bewaken. Toen ze zagen wat er gebeurde, werden ze verschrikkelijk bang. Ze zeiden: “Deze man was werkelijk de Zoon van God!”

⁵⁵ Er waren veel vrouwen die vanop een afstand toekeken. Zij waren Jezus gevolgd vanuit Galilea en hadden Hem gediend.

⁵⁶ Onder hen bevonden zich Maria van Magdala, Maria de moeder van Jakobus en Jozef, en

de moeder van de zonen van Zebedeüs.

⁵⁷ Het werd avond. Een rijk man uit Arimatea die Jozef heette en een volgeling van Jezus was geworden,

⁵⁸ ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. Pilatus gaf opdracht het hem te geven.

⁵⁹ Jozef nam het lichaam, wikkelde het in schoon linnen

⁶⁰ en legde het in zijn nieuwe graf, dat hij in de rots had laten uithouwen. Hij rolde een grote steen voor de ingang van het graf en vertrok.

⁶¹ Maria van Magdala en de andere Maria waren daar; ze zaten tegenover het graf.

⁶² De volgende dag, dus de dag na Voorbereidingsdag, gingen de hoofdpriesters en de farizeeën gezamenlijk naar Pilatus.

⁶³ Ze zeiden: "Meneer de gouverneur, wij herinneren ons dat die bedrieger, toen Hij nog leefde, heeft gezegd: 'Na drie dagen zal Ik verrijzen.'

⁶⁴ Wilt u daarom het bevel geven om het graf te bewaken tot de derde dag? Anders kunnen zijn leerlingen erheen gaan, het lichaam stelen en tegen het volk zeggen: 'Hij is uit de dood verrezen.' En dan is het laatste bedrog erger dan het eerste."

⁶⁵ Pilatus zei tegen hen: "Ik geef jullie een wacht soldaten; ga het graf bewaken naar best vermogen."

⁶⁶ Ze gingen met de wacht soldaten naar het graf om dat te bewaken, en ze verzegelden de steen.

28

¹ Na de sabbat, toen het ochtend werd op

de eerste dag van de week, gingen Maria van Magdala en de andere Maria naar het graf kijken.

² Plots vond er een zware aardbeving plaats. Een engel van de Heer daalde uit de hemel neer, ging naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten.

³ Hij zag eruit als de bliksem en zijn kledij was sneeuwwit.

⁴ De mannen die het graf bewaakten, beefden van angst en vielen voor dood neer.

⁵ Maar de engel sprak de vrouwen als volgt toe: "Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus zoeken, die was gekruisigd.

⁶ Hij is hier niet; Hij is verrezen, zoals Hij had gezegd. Kom maar kijken waar Hij heeft gelegen.

⁷ En ga dan snel aan zijn leerlingen vertellen: 'Hij is uit de dood verrezen. Hij gaat voor jullie uit naar Galilea en daar zullen jullie Hem zien.' Dat is mijn boodschap voor jullie."

⁸ Snel verlieten de vrouwen het graf, angstig maar ook bijzonder verheugd. Ze haastten zich naar Jezus' leerlingen om verslag uit te brengen.

⁹ Plots kwam Jezus naar hen toe. Hij zei: "Gegroet!" Ze kwamen dichterbij, grepen zijn voeten vast en aanbaden Hem.

¹⁰ Toen zei Jezus tegen hen: "Wees maar niet bang. Ga mijn mensen vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan; daar zullen ze Mij zien."

¹¹ Terwijl de vrouwen onderweg waren, gingen enkele van de soldaten die het graf hadden bewaakt naar de stad, waar ze verslag aan de hoofdpriesters uitbrachten van alles wat er gebeurd was.

¹² De hoofdpriesters kwamen bijeen met de oudsten en beraamden samen met hen het plan om een grote som geld aan de soldaten te geven

¹³ en hun te vertellen: "Jullie moeten zeggen: 'Zijn leerlingen zijn Hem 's nachts komen stelen terwijl wij sliepen.'

¹⁴ En als de gouverneur hiervan hoort, zullen wij hem overreden, zodat jullie je geen zorgen hoeven te maken."

¹⁵ De soldaten aanvaardden het geld en deden wat hun was opgedragen. Dit verhaal is tot op vandaag onder de Joodse mensen verspreid.

¹⁶ De elf leerlingen van Jezus gingen naar Galilea, naar de berg waarvan Hij had gezegd dat ze daarnaartoe moesten gaan.

¹⁷ Toen ze Hem zagen, aanbaden ze Hem, hoewel sommigen twijfelden.

¹⁸ Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: "Alle gezag in de hemel en op aarde is aan Mij gegeven.

¹⁹ Ga daarom op weg en maak van alle volken mijn volgelingen, doop hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest

²⁰ en leer hun alles na te leven wat Ik jullie heb opgedragen. En weet dat Ik voortdurend bij jullie zal zijn, tot aan het einde van de wereld."

Gods Boek **Bible Translation in Dutch (Belgium)**

copyright © Operation Mobilization International

Language: Nederlands

Dialect: Belgian

Contributor: Operation Mobilization International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-17

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 May 2025 from source files dated 17 May 2025

8366810d-f218-521d-9191-2a4af3f34131